அலகு — 3

கலித்தொகை

"கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி" என்று போற்றப்படும் கலித்தொகை கலிப்பாக்களான் ஆனது. எட்டுத்தொகையில் உள்ள பிற அகநூல்கள் அன்பின் ஐந்திணையை மட்டும் பாட, இந்நூல் அவற்றுடன் கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இரு திணைகளையும் சேர்த்துப் பாடுகின்றது.

* அகப்பொருள் பற்றிய 150 கலிப்பாக்களை உடையது
* பெருந்திணைத் துறைக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலை உடையது.
* 11 அடி முதல் 80 அடி வரை உடைய நூல்
* நூல் முழுமைக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை செய்துள்ளார்.
* பாடியவர் ஐவர்

"பெருங்கடுங்கோன் பாலை, கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனிள நாகன் மருதம்; அருஞ்சோழன்
நல்லுருத்திரன் முல்லை, நல்லந்துவன் நெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

தனித்தன்மைகள்

* எட்டுத்தொகையில் கலிப்பாவால் பாடப்பட்ட ஒரே நூல்
* பாலைத் திணையை முதலாகக் கொண்டு பாடப் பெற்றுள்ளது.
* கலித்தொகைப்பாடல்கள் ஓசை நயம் மிக்கவை
* ஒவ்வொரு பாடலும் நாடக நடையில் அமையப்பெற்ற சிறப்புடையது.

Scanned by TapScanner

முல்லைக்கலி

பாடியவர்: சோழன் நல்லுருத்திரன்

தோழி தலைவிக்கு ஒரு நிகழ்வினை சுட்டிக்காட்டுதல்

'தளிபெறு தண்புலத்து' அடிகளைப் பொருள்கொண்டால்

மழை பெய்த நிலையால் நிலம் குளிர்ந்துள்ளது. அந்நிலத்தே கார்காலத் தொடக்கத்தே பெய்த முதல் மழையால், உலர்ந்த இரு செடிகளிடத்தே அரும்புகள் தோன்றியுள்ளன. முல்லைப்புறத்தே உடைய பிடவம் கொன்றுண்டான் நிலைபோல அசைந்தாடும் வளைந்த குடிப்பப் போன்ற மொட்டுகளை முல்லையே தோற்றுவித்து, பின்னர் தீயைப் போன்ற தோற்றம் அளிக்கும் செங்காந்தள், அலர்ந்த இதழ்களைக் கொண்ட செங்காந்தள், நீலமணி போன்ற காயா: இவற்றையும் இன்னபிற பூக்களையும் அழகுறத் தொடுத்துக் கண்ணியாகச் சூடியிருந்தனர் ஆயர் இளைஞர். அவர்கள் ஒரு சேரக் கூடி ஒரு தொழுவிலே, தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்த போருட்டு நின்றனர். கூட்டத்தை சேர்ந்த ஆயர்கள், பாறையில் இருந்து கரிய வலியுடைய யானையை இறைவனின் குத்தலைப் படைபோலக் கொம்புகள் சீவப்பட்ட ஏறுகளை ஒருசேரத் தொழுவினுள் புகவிட்டனர்.

அவ்விடத்தில் 'துறையும் ஆலமும் தொல்வலி மராஅமும் முறையுளி பராஅய் பாய்ந்தனர், தொழூஉ'

அவற்றுள் ஒரு கிளைதான் உயர்ந்த சிகரங்களிடத்தே
வைத்துப் போற்றிப் பூசிக்கத் திருத்தணி ஆகும்,
புகழிய திருத்தணிக் கொண்ட வள்ளியின் கேள்வன்
அந்தாது பெய்திரான். அவனைச் சேவித்தால் தன்
தொப்புகளுக்கு விடையே கொண்டு அவனுடனைக்
குலைக்கொள் அருளிந்து தோற்றம் காண்பாய்.
அத்தோற்றப் அழகிய திருவுடைய மனமகிழ்ந்த
இயல்மன்னாகிய திருத்தணிகையான் உத்தமனே கை
கிட்டிய சிற்சாதனின் தரிசனப் பாதம், பணிவா
நமே தன் பக்தர்களைத் திருவேற்றிய
வினைப் பேணிக்கொள்கிறது.

சேரும் சேர் தலையாக்குக் கூறுவன்
செவ்வியே தெய்வானையும், பட்டம் சூடிய
சிவந்த புள்ளிகளையும் உடைய வெள்ளை எருதின்
இனத்தைப் பொருட்படுத்தாது பயந்த கொடுமனை,
அவ்வாறு சுழ சிகரமேன் தனியனை ஒத்த தலைவன்
தோற்றம் காண்பாய், அத்தோற்றப் அழகிய இருள்
ஒன்றும் திருநாமம் நடு இருளில் வந்து, தன்
தந்தையைக் கொண்டவனை. தன் ஆற்றலின்
வலிமையானவை தலைவனை திருவிய அருள்வாக்கினை
பேணிக்கொள்கிறது. இவ்வாறாம்.

தலையாட்டின் ஒருவராய ஆத்மானை
சேர் தலைவரே காட்டுகின்றான்.

—x—

4

தலைவனுக்கும் இங்ஙனம் இல்லை என்ற அச்சம் கொண்ட தலைவிக்கு தோழி நன்னிமித்தப் கூறியது.

தோழி கூறுவாள்,

தலைவியே கேள். அவர்கள் மணிமாலை அணிந்த எருதினை மாலை நேரத்தில் உழுகின்றனர். அழகிய மாலை அணிந்த தலைவனைப் பெறுவதற்கேற்ற நன்னிமித்தமாக ஒலிக்கிறது காண். அன்னாய் நீ அஞ்சாதே.

அவர்கள் மணிமாலை அணிந்த எருதினை மாலை நேரத்தில் உழுகின்றனர். அழகிய மாலை அணிந்த தலைவனைப் பெறுதற்கேற்ற நன்னிமித்தமாக ஒலிப்பது நடக்கப் போகும் வெற்றியின் அறிகுறியாக இருத்தலை மனம் கொள்ளச் செய்கிறாள் தோழி.

இக்கூற்று என்று கூறாது அவன் தலைவனுக்கு உரைக்கும் மொழி போலும் அவளின் குணத்தினை உண்மை நேர்மையாகக் காட்டுகின்றது.

தோள்கொண்ட கூற்று யானையோடு, மிகுந்த வலிமையுடைய ஒன்றை நீ கைநெகிழாது வெற்றி கொள்வாய், நீ அவ்வாறு செய்தால் நம் அயலார் தோள் மாறியும் வற்றிக் கொடுமை பெறுவாரும் என்று தோழி தலைவனுக்குக் கூறி

'பாவடக் கண்ணியன், மைபறு இடலன்
செவ்விசைக் கோல் அணைந்த மணியன்'

அவனே கொல் ஏறு கோடு இருந்தனைக்கு எம்மனைவனை கிழிய உதிர்யுடையானை மெய் உறுத்து கொடுப்போம் என்றாள் தோழி.

Scanned by TapScanner

ஆயன் தலைவனைப் ஒரு தமிழ் வாணிகை அறிந்தார்
கண்டு காதல் கூறிய நிகழ்வு

மரத்துள்ள ஏராள வளைத்திருக்கும் மேடை விளைந்து ஏவைந்தது. அதனை ஒன்றுக் கொண்ட மேய்ச்சல் மடவம் படர்கின்ற கொடியானை உடைய முல்லை, வண்ணமும் வளப்பமும் உடைய சங்காந்தள், கொத்தகை இவற்கும் கொண்டாள பேரன்ற மாதும் பூத்தின்றன. கொலித பலவகை மேர்கினையும் கொடுக்கவைத் தலை, சோலை, கொடி என்பவைகளைச் சுட்டி, அணிந்து கொண்டு வாணாயானர். மடவொழி பேசும் அடியவள். இவள் தம்முள் கண்டு தன் உடலோடும் என் உயிரோடும் கலந்தவளாகிய இவள் யார்? என்று தலைவன் பாங்கனிடம் வினவினான்.

அதுகேட்ட பாங்கன்

ஐயு! இவள் பொருபுகள் நல்ல கொளிபவர் அவ்வள், பிறர், இவளுடைய அழகிய கரிய மேனியைத் தீண்டத்தகாதவர் அவர் என்று எல்லோரும் கேட்கும் வண்ணம் கவர் கொம்பைப் பலகாலம் மாறாமல் போற்றி, ஏற்படுத்தும் சின்னய சான்றோர் இவன் கொண்டு வரப்பட்டவன் என்றான்.

அதுகேட்ட தலைவன், தான் ஒரு தமிழ் இவளைக் கொள்வேன் என்று அறத்தொடு கூற என்றான். அதுகேட்ட சிற்றூர் அவள் வருந்தொலிப்புகட் சென்று வழியினை மாலி யாவர்க்கும் தலைப் பிரிந்த மேட்டப் என்றான்.

அதுகேட்ட அவள் சிற்றூர் மேனியுடைய அண்ணா அணைந்த இவள் கொண்டு நிகழப் ஒரு தமிழதனைப் பெரிதுபடச் சொன்னவர்கள் இவள் மேலெழி: ஒரு தலைவர் ஒருவர் இருப்பன் வருக என்று மனை அணைக என்றார்.

வெண்கல ஏனம் ஏனை அடைந்து நீத்தவை தீண்ட முற்பட்டனர். அப்போது

'கடையெழின் நோக்க நினைந்து
திண்ணமாக உன்னை உன்னிப் பெயர், கூர்ந்து உடன்
உவண் எதிர் ஏதிர் என்றார்'

எங்கிருந்தும் புனித் துகள் எழுந்து அவர் மார்புகளைக் கட்டி நின்றனர். ஏழைகளின் தொப்புகளும் இத்துவர்க்கும் இடை நிறைந்தன. இறைவனார் பாரும் கைகூப்பி வேண்டினர்.

முன்னை நாளின் தென்வேற்றை அடக்கி, அதன் அருகில் நிறைவர்களைக் கண்டுள்ளனர். அவர், இன்று தொண்டே, நீண்ட ஏற்றைத் தருவ வள்ளவர்கள் எனப் பறைசாற்றும் அவர் அறிவாளை உடையோரே என்றும் கூறினார்.

செயற்கை உடைய போர்த் தொழிலினையும், தூய வெண்மையும், அழகிய நீர் இடையாளையும் உடைய ஏவத்வணையும் அழகிய முருகனின் மென் தோளையும் பாடினர். அதனை இங்கு மன்றத்திலே புகழ் பாடுக. இனி மன்றச் செய்திகளைத் தண்ணுமையின் ஓசை நாற்றிசையும் எழுப்புவதாக என்று கூறினார்.

'முருகனின் மென்தோள் பாடி, இங்கு
மன்றம் பாடுது உறை'

—x—

பொதுவர் - ஏறுதழுவுதல்

ஆநிரைகளை உடைய பொதுவர். கன்றிடத்தும் கிடாயிடத்தும் சேர்ந்த பெரிய கொம்புகளை உடைய கொன்றை பெரிய வேர்களை உடைய காயா, புல்லிய இலைகளை உடைய வெட்சி, பிடா, முல்லை, குல்லை, குருந்து, கோடல், பாங்கர் முதலிய மலர்களையும் மணங்கமழும் கண்ணியைச் சூடியவராக வந்தனர். ஏறுகளை அவர்கள் அடைந்து வரும் திருவிழாவைக் காணும் பொருட்டு, பொன்னால் செய்த கொப்புக் குழை அணிந்து ஒளிரும் காதுகளையும் உடைய ஆயமகளிர் பரணைக் கைக் கொண்டனர்.

'அரிமாவும், பரிமாவும், களிறும், கராமும்,
பெருமலை விடரகத்து ஒருங்கு உடன் குழீஇ
படுமழை ஆடும் வரையகம் போலும்
கொடிநறை சூழ்ந்த தொழூஉ'

காணப்பட்டது. அத் தொழுவத்தின் அவ்வேறுகளைத் தழுவ வெற்றி கொள்ள வந்த பொதுவர்களை அவ்வேறுகள் தாக்கித் தாக்கித் தம் கோடுகளால் குத்தின.

பகைவரை வருத்தும் மறப்போர் தாக்கிய ஏற்றினங்கள் குருதி தோய்ந்த கொம்புகளிலே சிக்கிய குடர்களுடன் சிறப்புப் பெற்றன. வந்தன.

குடர்கள் சிக்கிய கொம்புகளுடன் வந்த எருதுகளின் முன்னே பொதுவன் அஞ்சாது நின்று அக்குடரை இழுத்து கையிலையும் வாங்கித் தன் வயிற்றிலே இடுபவன், இவந்த நாற்றுயிரை ஒருவன் ஆண்களையும் கைப்பற்ற - பற்றிக்கொள்ள அந்நாளை வேண்டு நாளோ நாற்றண்டவனைப் போலத் தோன்றினான். அவன் பெருமையைப் பாடல் என்று தோழி தலைவிக்கு காட்டினாள்.

—x—

Scanned by TapScanner

ஏழு சுரங்களுக்கும் இணையப் பெயர்களில் —
ஆயரும் ஆய்ச்சியரும் குரவை ஆடல்

மலிதிரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வௌவலின் மெலிவு இன்றி, மேல்சென்று மேவார் நாடு இடம்பட, சோழர், சேரர் தம் படைகளை வென்று, அவர்தம் புலி வில் இலச்சினைகளை நீக்கி தன் மீன் இலச்சினையைப் பொறித்த பகைவர்கள் நடுவே, இத்தகைய வெற்றியோடு நின்றனன் கெடாத தன்மைப் பண்புகளை உடைய தென்னவன். அப்புகழ்பெற்ற பாண்டியர் குடியோடு தோன்றிய, நீல பசு ஊர்ந்து ஆயர்குலம் ஒரு சேரக் கூடினர்.

இருமுனை முதுவன் மார்பினை கொண்டவனும் ஆகிய மாயோனின் நிறத்தை உடைய கரிய எருது. சிவபெருமானின் உருவத்தை ஒத்த வலிமையுடைய சிவந்த நிற எருது, என அவை போன்ற பல எருதுகளையும் ஆயர்கள் தொழுவத்தில் புகவிட்டனர்.

அப்பொழுது பறைகள் ஒலிக்க ஓசையுடன் முழங்கின. பலரும் ஆரவாரித்தனர். ஆற்றல் குறைவு படாத பொதுவர்கள் ஏறுதழுவ எதிராகக் காத்து நின்றனர். புகை மண்டி மூடப்பட்டு நின்ற எருதுகள் ஆரவாரத்தினை இசைத்து அப்பொதுவர்களின் மேலே பாய்ந்தன.

அதுகண்ட தலைவி தோழியால் சிவந்த கட்டுமை உடைய எருதின் ஆற்றல் அடக்கியவனின் நீண்ட மார்பிலே முன்பு கட்டுத்தவர்களின் கண்கள் இசைபோன்ற வாள் தழுவாது அணைய மாட்டேன் என்றாள். பொற்கிண்ணம் உடைய ஆய்ச்சியர் அவர் உறுதிப் பொருட்டும் வருந்தாய் அவர் மேல் என்றாள் தலைவி.

தோழி, நாளெல்லாம் குருகே இரும் கழியோனைக் கடற்கரையின் நெய்தல் அருகிலான் பேரைப் பார்த்து வருந்துவதும் நோயைச் செய்தான். அவர்களை. பிரிந்தாக் கொண்ட கண்களை உடைய என்னை என்னைத் தழுவி மனம் கொண்டவன் என்றும் செலுத்தாமலா?, அது வேறொன்றாகவே என்றாள் தலைவி.

அதுகேட்ட தோழி தத்த ஊடையானை உடையாய், மாதவன் கொண்டதால் அழகு நீங்கி என்னை எனை காரியவன் வைத்திருக்கும் அந்தப் பயத்தை என்னுடையவர்க்கு அவர் நாட்டிய உலகின் உயிர்களை வந்திருந்தவர் அடர்ந்தகடல் கடல் கொண்டார். நானும் தான் பற்றிக் கொண்டு அவர் பெருமையும் அவர் நாட்டுப் பெண் அடையும் பேராசையும் என்று கூறினாள்.

—x—

உரைநடை அவர் கூறியது இன்று — என் நெஞ்சே முன்னரே அவனைக் கண்டு விட்டது. — நம் கண்டு வருவோம் நாங்கள் மணந்தவன் நம் இனி வருவோம் செயல்களைப் பார்ப்போம் இனியும் வருக — என்றது.

மன்னர்கள் அடிகள் தீண்டிய அவர்களைக் கொண்டு வென்ற மன்னர், முறைப்படி அவர்தம் செல்வங்களைக் கொண்டு வென்ற மன்னர் அவர்தம் தலைமைப் பண்புடையவன் கொண்டவரும் மணந்தவனே.

முதியவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்கு அர்ப்பணித்தனர்
நிலை ஏதுமின்றிப் போனவர்களை; என உணர்ந்தே
கொண்டனர்.

வருத்தமுடைய வசிப்பிடமற்றோரின் ஆயிரம்
கண்களை ஈர்க்கும் நிரம்பி கொண்ட பெருமளவிய
புள்ளிகளுடன் உறங்கும் கட்டிலமைப்புடைய நோக்கிலும்
அருகே. காலனின் வலியையும் வலிமையாக எதிர்கொள்
பாவங்களையும் தனை கிள்ளுகின்ற பல்வகைகளை
உணர வேண்டி, எதிர்கொள்ள உழைத்தியும் கவனிப்பும்
கொள்ளும் காக்கும் அர்ப்பணிப்பைத் தொடர்ந்து
உணர்வுடையவர்களை கொண்டே அவை கடந்து
திரும்பாது போனர் அடைந்து திரும்பவே
தொண்டாற்றின் புகழ்பட்டனர் அவர்.

மனமுடைய அருகாமை கட்டுண்ட மனவியமைய
அணிந்த ஆயகொள் வரிசை வரிசையாக நின்றனர்.
நிலைமை மறுப்புக்க மனமுடைய தேவையர்
ஆதரவாக்கினர். சேர்த்துடன் வருந்துவையோன்,
எதிர்கொண்ட நாடி வருந்திடலே பெரும்பாலாக
ஆதரவளித்துடன் தொண்டாற்றின் ஒரு சேவை புரிந்தனர்.

அப்பவனோடு தொடரிய எருது முன்று
கூடையில பயின்று கொடுத்திடத்தே நிறைவாக்
கொண்டவரைக்கு, பணியின் மூலம் நாமும்
பயின்றனர் புனி போற்றிகிய வணக்கத்தின்
கண் பாடங்களைக் கொண்டு பெற்றும்
கொள்ளுகின்ற பலம் மேன்மை பேரன் காட்டியவர்க்கும்
நினைக் காணப்பெய் என்றார் ரோஜி.

தெரிய நிலை உத்தமாய் – நான் கூறும்
த. சிவம் சொல்லையும் எண்ணிப் பாராய் என்றான்.
தெரிய நம்பிக்கையுடைய நீ இதைக்
அவர் போருடன் போய் உதயத்தில் எம்
அற்புதங்களைக் காணும் பொழுது! வேறு
அவற்றின் கண்களில் தீயது ஏன்? என்றான்

இதைக்கேட்ட நண்பன், இனிய இதயமே!
போய் நீ கண்ணாடிய மெய்ஞானம் உடையவராய்
என்னை வருத்தினான். அதனைக் கண்ட கடவுள்
பொறாமை கொண்டு பொறுமையுடையவன் என்று
அவர் உண்டாக்கி காட்டது. இன்னமும்
உலகம் வேறு யாது என்று கூறி கேட்டான்.

இனிதாய் அவர் மேல் என்று நின்றேன்
இனிக்கு வந்த மெய்ந்த ஒன்றின்
தோற்றமுடைய முகத்து அழகானவனை, அன்று
எல் தெய்வம் அவனிடத்து சென்று காட்டு.
எம் தெய்வம் அவனிடத்து பார்த்தின் இருண்ட
இன்று, நம் அற்புதப் பார்வைகள் என்னைக்
பக்தியுடைய அவர் போற்றி என்னைக்
நானும் உருகி நிற்கு பாக்கியம் என்று
நினைவா கூறி கேட்டான்.

அதைக்கேட்ட தோழி, குழந்தை போல்
பரப்பரப்பு அழகான துயரமும் இன்றி
தாங்காத்து உடைய நிலைமையை பரப்
பரவலாம்; வருக என்றான்.

பரிபாடல்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் அகமும், புறமும் கலந்த ஒரு நூல் பரிபாடல். இசைப்பாக்களால் தொகுக்கப் பெற்றதால் பரிபாடல் எனப்பெயர் பெற்றது. பரிபாடலில் உள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் பண்வகுக்கப்பட்டுப் பாடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பண்டைத் தமிழரின் கடவுட் கொள்கைகளை இந்நூல் புலப்படுத்துகிறது.

* பரிபாட்டு என்னும் பா வகையால் அமைந்த இந்நூல் 70 பாடல்களையுடையது 22 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

* பழைய புலவர்கள் 13 பேர்
* 32 அடிச் சிற்றெல்லை 140 அடிப்பேரெல்லை
* பரிமேலழகர் உரை எழுதியுள்ளார்.

எழுபது பாடல்களில் கிடைத்துள்ளப் பாடல்கள்

திருமால் - 6
செவ்வேள் - 08
வையை 08
22

என 22 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

பரிபாடல் என்ற பாவகையால் அமைப்பெற்றது. பண்டைத் தமிழ் இசையுடன் ஒன்றும் நூல் அகமும் புறமும் கலந்த எட்டுத்தொகை நூல் தெய்வங்களின் அருளுடையார் போற்றும் அமைந்த நூல், பாண்டியனின் திருமாலையும், கடவுளரையும், வையையையும் சிறப்பிக்கும் நூல் இப்படி தமிழகத்தின் பல சிறப்புக்களைக் கொண்டு திகழ்கின்றது பரிபாடல்.

வைகை வெள்ளம்

மதுரையம் பதியை வளம் சேர்க்கும் வைகை அம்பதி மக்களால் கொண்டாடப்படும் பெரும் நதி. வைகையின் வளமை கூறான் அப்பதி குன்றா வளம் கொண்டு திகழ்ந்தது. பரிபாடல் அவ் வைகையின் பெருமையும் அப்பொழுது மக்களின் இயற்கை, மக்களின் வாழ்வியலோடும் அந்நதி பிணைந்துக் கொண்ட குன்றாத அழகினையும் உயர்ந்தோதுகிறது

'நிறை

என்ற பாடல்.

மழை பொழிந்தது கடலின் நீரை முகந்து சென்ற மேகம் உரசம் போது, நின்றிடமுள்ள நீர் நிரம்பத் தாங்க முடியாமல் மழையாகப் பொழிந்தது. வெள்ளம் நிலம் மறைந்து போக ஓடியது. மலையின் வாழ்வன நிறைந்த பழமும், மரங்கள் அகலக் கூறும் பழமும் ஓடியது. மலையின் மாசினைக் கழுவிக் கொண்டு அருவியாக இறங்கியது. மலையாள் ஆற்றங்கரைக்கே நீர் வந்தது. என்று வைகையை பரிபாடல் அறிமுகம் செய்கிறது.

கவிதை ஆறையன்றி கூறல் தேர்ந்த புலவர்களின் புலமை நாவின் கவிதை சிறக்குமாறு புனல் பரந்து பாய்ந்தது. தொழிலாளரை பெருகுமாறு புனல் பாய்ந்தது. புகை, பூ, படையல் ஆகியவற்றை ஏந்திக் கொண்டு வந்து மணிக்கரை தொழக் கொண்டாடக் கூட்டுப்போல வைகைப் புனலை மக்கள் வரவேற்றனர். புனல் பரந்து ஓட வையைக் கரை உடைந்தது என்னும் பறை முழக்கம் ஒலித்தது. அப்போது வையைப் புனலை வரவேற்க ஆண்கள் தேரையும் பெண்கள் வையையும் அணிந்து கொண்டனர்.

மாந்தர் இலைகள் கொடியும் வெண்கல வளையல்களை
மாலையையும் அணிந்து கொண்டனர். இருவரும்
குத்துமணி அணிந்து கொண்டனர். கோயில் நாட்களிலும்
விழாக்களிலும் மகிழ்ச்சிக்கு இடமதை அமைத்துக் கொண்டனர்.

மார்பில் சந்தன - சாந்து பூசிக் கொண்டனர்
கண்புருவ இமைகளிலும் தலைமயிரிலும் கருஞ்சாந்து
எண்ணெய் கிடைப்பச் செய்தனர். இப்படி அழகை
செய்து கொண்டவர்களின் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தில்
இருவரும் ஆணின் நிறையுடைமையும்,
பெண்ணின் நாணமும் உடைந்து பாய்வது போல
வயலை வெள்ளம் தன் கரையை உடைத்துக்
கொண்டு பாய்ந்தது.

அப்போது ஊரார் பேச்சு அலராக இருந்தது,
வயலைக்கரை உடைந்து வரும் என்று பறையினை
கேட்டது போல் உரை பேசிக்கொண்டது.

உண்மை என்னவென்றால் அன்று கரை
உடையவில்லை,

ஆண் யானைகள் போர்க் கோலத்துடன் சென்றன.
பெண் யானைகள் நீராடும் கோலத்துடன்
சென்றன. இளையரும், முதியரும், அப்பனை அணி
நிலவுக்கேற்ற அணி என்றும் இரண்டு
அணிகலன்களையும் கொண்டு சென்றனர்.

வேகம் தணிந்து ஓடிய புனலின் புனலரவம் போல் இருந்தது. அரும்பிய திறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். மோனை அணிந்து கொண்டனர். கோதை பூட்டி அணையாரும் திருமாங்கனையைத் தூக்கினர். இவர் புனல் செல்லும் போக்கிலேயே சென்று அணையாடினர்.

யானை மீது சென்றனர், குதிரை மீது சென்றனர். கொம்புகளிலிருந்து மணிகளை நீக்கினர். வெண்ணிறக் கைகட்டளையைத் தொடுத்துக்கொண்டு அதன் மீது ஏறி நடந்து சென்றனர். செஞ்சேரி கரைதர் சென்று கிளைகொள்ள முடியலை நீந்திக்கொண்டே இருந்தனர். இளமை உடையோர் புனலின் அணையாடினர். பெரிர் (சாறு) பாயசிறகை (சேறு) கெய் மேல் முதலானவை நீந்தி அவையை மேல் வீசியது.

இப்படி நான்கு திசை வேறுபாடு கண்டு அந்தணர் கோடை முடியாதே என்று கலங்கினர். குன்றுகளின் தீர்மானை, வெண்களின் சோலைமலை வண்ணம் அழித்துக்கொண்டு வந்த வேர், நார், காய், கிழங்கு, உண்ணும் போது இனிய சுவை மிக்க போன்றவை கலந்து புனலே வேறுபட்டுப் போயிருந்தது.

மலையருவி மேல் மரக்கிளைகளில் மோதி ஓடியது கூட புரண்டு பழைய அருவி வாய்க்கால்களைப் பாதைப் பாய்ந்தது.

புணர்ந்தவர் துணைமேல் கிடப்பது போல் இந்த கொட்டகையைத் தொற்றின் கிடந்தது. புத்தகத்தை ஒன்றின் தோன்றியது. கூடாமல் உறவு உதயாதக் கொண்டிருப்பவர் போல உலகின் இருபுறம் தூங்கி விழுந்தது. கற்பனையால் இதை நோக்கியது. இன்றைய எல்லாம் புலப்படுவதற்கு சொன்னான் நிலா - அனிச்ச போல் அனிச்சம். அது நெய்தலை ஆற்றின் தண்ணீர்ப்புனல் ஆயிற்றே!

வையையை ஒரு பக்கமே கில் என்றால் கிழக்கு எல்லை ஏதேனும் சொல்லுவாள் எப்பொழுதும் வையையின் இயல்போ நீர் வந்து சேர்ந்து இருப்பதும் அருகில் வந்து வையையின் இயல்பன்றோ. வையையின் இயல்பு தன் உயர் அருகில் இருப்பவர்கள் அழைப்பதை ஒரு சில பறியாதவே இதைப் புனலிட்டு மடக்காது வருவர். ஒருவரைப் பறவைகள் வையையின் கரையைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும். வேனில் காலத்தில் கொடு வெறிய வெள்ளப் பெருக்கு வரும். இவை வையை ஆற்றின் இயல்பு.

இன்று புனல் ஆற்றைக் கடந்து வந்தாய் நீட்டி காலைக்கு. ஆற்று வெள்ளத்தில் குதிரை மரம் ஏறி வந்து போல இரவெல்லாம் அவன் மார்பில் கிடந்தாய். கண்ணீர் பனி மேகிக் கிடந்தாய். வையை உடைப்பு அடைந்த கரையில் சில சுழிந்து போல் உனக்கு இப்போது கண்ணீர் வருகுது அவன் வந்து வருவானை தழுப்ப சொல்லாமல் தந்திடு என்றான்.

பாத்தை குத்தி உதைக்கிறாள் நின்றவாறே

பனைமர கிளையில் நின்று கொண்டிருக்கிறாள், நான்
வானைத் தடத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.
அனையாள் பேசினான், எழுந்தேன். என்னைக் காப்பாற்ற
அவன் முன்னே எழுந்தான் அவனை நான்
பற்றிக் கொள்ளாத முன் அவனை வெற்றெடுத்து தன்
கழுத்து மேலாடை அணைத்துக் கொண்டாள். அவள்
யாரோ எதிர்பார்க்காமலே கையாலே உனக்கு
எதுவும் இப்படி ஏதும் இது உண்டோ? என

அதற்கு மேலாக அவன் சொல்கிறான்
கையை ஆட்டி ஏந்தி என்னைக் காத்தின்
திருப்பரங்குன்றத்தின் மேல் சத்தியம் செய்கிறேன்.
அவன் மேலாடை உடலைத் தொட்டுச்
செல்கிறான், இனம் கொள்ளாதே, உன் கண்
சிவந்திருப்பதைக் கண்டு நான் அஞ்சுகிறேன். உடலின்
உச்சத்திலிருந்து சிந்தி சொட்டச் சொட்டக் கொட்டுது, சிந்தை
கேள் அன்பரே? அதற்கு அவன் சொல்கிறான்
அனைத்தும் பற்றி கையை முன்னிறுத்தி பேசுகிறது
வேதனையை நெஞ்சின் புட்டி வைத்துக் கொண்டு
சிரித்து போகாதே. வேதனை போல
இரவெல்லாம் கிடந்தேனே. அது மனையாளும் வெற்றிலையில்
உறங்கவில்லை மெல்லியாள் அழைக்கின்றார், நான்
உன்னிடம் இருக்கின்றேன். நீ சகத்தாயிற்று உன்
உடலை உணர்ந்து உடன் திரு.

கையின் அணையாக் காப்பார் குளிப்பார்,
மேனிக்கு இன்பம் வழங்குவார் அன்பாக மனையாளுவர்.
அன்பாக மனையாளுவார், நெஞ்சின் மேல் நிறுத்தும் திட
மோர் வடம் இங்கே வேண்டும் கையாலே காப்பாற்றுவர்
பொருப்பு. உடன் பற்றிய அகப்பொருள் சுவையை
கையை முன்னிறுத்தி கூறியோர் நெல்லிக்குறிஞ்சி பாடியது
கடைசி சொற்பொருள் இயைவுறுத்திய பாடலில்.

அலகு - 4

1.சுடர் வி வேங்கை எனும் தலைப்பின் வழி சேர வேந்தனின் வெற்றி சிறப்புப் பற்றி பதிற்றுப்பத்து கூறும் செய்தியினை தொகுத்துரைக்க.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறம் சார்ந்த நூல் பதிற்றுப்பத்து ஆகும்.இவற்றில் பத்து சேர மன்னர்களின் வெற்றிச்சிறப்பு,போர்த்திறம்,ஈகை,கொடை போன்ற செய்திகள் இடம்பெறும். அவற்றில் ஐந்தாம் பத்தில் சுடர் வீ வேங்கை என்னும் தலைப்பில் அமைந்த செய்திகளை பின்வருமாறு காணலாம்.
துறை: காட்சி வாழ்த்து

வண்ணம்: ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு: செந்தூக்கு

பெயர்: சுடர் வீ வேங்கை

"புணர்புரி நரம்பின் தன் தொடை பழனிய

....

கைவல் இளையர் கூவும் பழிச்ச"

தாளத்தோடு கூடிய முறுக்கிய நரம்பின் இனிய இசை நிறைந்த வளைந்த அமைப்பினை கொண்ட நல்ல யாழினை இளையர் தாங்க தன் கண்களிலேஇசை அமைந்த மத்தளமும் ஒரு கண் மாக்கிளையும் பிற வாத்தியங்களும் மூங்கிலின் கணுக்களை அறுத்து இயற்றப்பெற்ற பெருவங்கியம் என்னும் இசை கருவிகளை ஒன்றாக சேர்த்து அவற்றின் காவடியின் ஒருபக்கத்தில் கட்டின முட்டுக்களைஉடையவராய் யாழ் வாசித்தலில் வல்ல இளையர் இசைக் கருவிகளோடு கடவுளை வாழ்த்துகின்றனர்

"மரப்பொலி குழூஉக் குரல் செத்து வயக்களிறு

.--

பூவுடைப் பெருஞ்சினை பிளந்து".
இளையர் கடவுளை வணங்குவதற்காக யாழினை வாசிக்கும். அவ்வொலியானது புலி கூட்டத்தின் ஒலியினை போன்றும் வலிமை பொருந்திய ஆண்யானை பக்க மலையில் பொருந்திய ஒளிவிடும் வேங்கை பூவின் பெரிய மரக்கிளை வளைத்து அதனைப் பிளந்து ஒடித்து தனது பெரிய கரிய தலையின் அழகுபெற சூடி வருகின்றது அவை பகைவர் மேல் சென்ற படைவீரர் தன்னுடைய வெற்றியை உடையராக போரினை ஏற்றுக்கொண்டு ஆர வரித்தார் போல இருக்கின்றன. இதில் சுரபுன்னைகள் நெருங்கிய அடர்ந்த காடு எதிரொலி செய்கின்றன."சுடர் வீ வேங்கை"என்பது வேங்கை மரத்தின் தோற்றத்தினைவலிமைமிக்க ஆண் யானை புலி எனக்கருதி யானையின் செயல்களுக்கு காரணமாகிறது.

"மழை பெயர் மாறிய கழை திரங்கு அத்தம்

ஒன்று இரண்டு அல பல கழித்து திண்தேர்

வசை இல் நெடுந்தொகை காண்டு வந்திசினே"

மழைக் காலமானது நிறைவுபெற்று நீங்கிய காலம் முதுவேனில் காலம் ஆகும். மழையானது நீங்கியபின் மூங்கில் வாடிய அறிய வழிகள் ஒன்று இரண்டு அல்ல பலவற்றைக் கடந்து திண்ணிய தேரையுடைய பழி இல்லாத நெடுந்தகைய தின்னைக் காண வந்தேன்.

"வஞ்சினம் முடிந்த ஒன்று மொழி மறவர்.....

மிளகு ஏறி உலக்கையின் இருதலை இடித்து"

வஞ்சினம் என்பது பகைவரினை புறமுதுகிடச் செய்தல் ஆகும்.இங்கு வருத்தம் இன்றி தான் கூறிய சத்தங்களை தம் தலைவர் கூறுவதைப் போன்றும்தாமும் கூறும் ஒன்றாகிய மொழிகளை உடைய வீர முரசினை உடைய போரின்கண் பகைவரின் தலையினை மிளகு கொண்டு இடித்தார் போல கருமையான பெருத்த கடல் பரப்பில் எடுத்தெறிதலை ஏவிய குறுந்தடியால் அடிக்கப்படும் அகன்ற கண்களை உடையமுரசத்தால் வெற்றியால் உண்டான புகழானது

"கால் உளைக் கடும் பிசிர் உடைய வால் உளைக்....

படும் திரை பனிக்கடல் உழந்த தாளே".

செங்குட்டுவன் குதிரையில் செல்லும் வேகத்தினால் எழும் காற்றினால் மிகப்பெரிய கடல் அலைகள் வருந்தி சிறு சிறு திவலைகளாக உடைகின்றன. என செங்குட்டுவனின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

2. "தசும்பு துளங்கு இருக்கை"என்ற தலைப்பு உணர்த்தும் செய்தியை விளக்குக

"தசும்பு துளங்கு இருக்கை"என்ற தலைப்பு உணர்த்தும் செய்திகள்.

பெயர்: தசும்பு துளங்கு இருக்கை

துறை : செந்துறை பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

செங்குட்டுவன் வென்றி சிறப்பு

"இரும் பனம் புடையல் ஈகை வான் கழல்........
நெடு வசி பரந்த வடு வாழ் மார்பின்"

கரிய பனந் தோட்டினால் கட்டப்பட்ட மாலையினையும் பொன்னால் செய்த வீர கழலையும் அணிந்த படைவீரர்கள். மீன் கொத்தி பறவையானது குளிர்ச்சியுடைய குளத்தில் மேலே எழுந்த மீனை போல வெள்ளிய ஊசியினது நீண்ட கூர்மையான தைத்தாற் போல பரவிய தழும்பு ஆழ்ந்த மார்பினையும். இவ்வாறு அம்புகளால் தைக்கப்பட்ட உடம்புகளாலும் தம்மோடு போரிட வந்தோரிடம் தும்பை பூவினை சூடாமல் போர் செய்யும் வெற்றி உடையவர். பெருமைப் பொருந்திய யானை கொல்கின்ற பெருமை உடைய செங்குட்டுவரே வலியை வுடைய நல்ல போரில் பகைவரை வஞ்சியாது எதிர்த்து வெற்றியை தந்தாய்.

"இஞ்சிவீ விராய பைந் தார் பூட்டி.........

தீம் சோறு விளைந்த மணி நிற மட்டம்"

தன் களிப்பு மிகுதியால் தன்னையுண்டாருடல் போல் அத்தசும்பிருந்து ஆடும்படியான இருப்பு என்ற சிறப்பான இப்பாடலுக்கு "தசும்பு துளங்கு இருக்கை" என்றானது .இஞ்சினையும் பூவினையும் கலந்து தொகுத்த வாடாத மாலையைப் பூட்டி சந்தனத்தை வெளிப்புறத்தில் பூசிய கட்குடங்கள். இவை இனிய சுவை முதிர்ந்த நீலமணி நிறத்தினை உடைய கள்ளைத் தனக்கென்று வைத்துக் கொள்ளாமல் ஈகை அளித்தாய் கூத்தரது சுற்றம் மகிழும்படி அவர்களுக்கு ஆடும் இயல்பையுடைய தலையாட்டம் விளங்குகின்ற மனம் செருக்கிய குதிரைகளாகிய கொடுக்கப்பட்ட பொருள்களை எண்ணினால் இவற்றை இரவலர்க்கு கொடுத்தலின் "மா பொழிந்தவை"என்றார்.

"மா இருந் தெண் கடல் மள திரைப் பெளவத்து......
தண் பல வரூஉம் புணரியின் புலவே".

மக்களெல்லாம் வியப்படையும் வண்ணம் பகையரசர் அழியும்படி வென்று முற்பட்ட போரானது எதிர்வரப் பெறுதலைக் காணும் பொருட்டு விளங்குகின்ற உயர்ந்த கொம்புகளை உடைய களிற்றின் மேன் ஏறி சென்று மானத்தை உடைய வலிமைமிக்க வீரரொடு பிற மன்னர்கள் ஏத்தும்படி நின் தேரோடு நீன் படை உலகம் முழுவதும் ஒருங்கி மொய்த்த கரிய பெரிய கடலினது மிக்கஅலைகளுடைய பரப்பில் வெள்ளிய தலையை உடைய துரை சிறு சிறு திரளாக உடையும் படி தண்ணிய பலவாக வரும் அலைகளை காட்டிலும் பல.... சேர மன்னரான செங்குட்டுவன் கடலினை கடந்தும் கடலினுள் சென்றும் பகைவரிடம் போரிட்டு வெற்றி பெற்றமையை அறிய முடிகிறது.

. 3. **சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் சிறப்பினை முடிநாகனார் எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்**.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன்சிறப்பியல்புகளை

மண் திணிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசும்பு தைவரு வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்
தீ முரணிய நீரும்என்றாங்கு
ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கைப் போலப்
போற்றாப் பொறுத்தலும், சூழ்ச்சியது அகலமும்
வலியும் தைறலும் அளியும் உடையோய்!

நெருக்கமுடைய இந்நிலப்புலப்பும், இந்நிலப் பரப்பின் மேல் விரிந்து கவிந்த வானமும், அவ்வானத்தில் மிதந்து வரும் காற்றும், அக்காற்றில் பற்றிய தீயும், தீயிலிருந்து மாறுபட்ட நீரும், ஆகிய ஐம்பூதங்களைப் போல அப்பகைவர் செய்த பிழையைப் பொறுப்புதும், அப்பகையை வெல்லும் வழியை பார்ப்பதும் ஆகிய குணங்களுடன், அவரை அளிக்கும் மன வலியும். படைவலியும் கொண்டிருப்பதோடுபணிவோருக்கு அருள் சுரக்கும் மன வலிமை உடையவனே. உன்னுடைய நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையிலே உதித்தெழுகின்ற சூரியன் வெள்ளலை வீசும் மேற்கு கடற்கரையில் சென்று மறைவான். இவ்வாறு வளமிக்க நிலப்பரப்பை உடைய மன்னனே வான் விரிந்த சிறப்பினை உடையவனே புகழ் உடையவனே அரச பெருமானே

"பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பால் அல் புளிப்பினும் பகல் இருளிலும்
நா அல் வேத நெறி திரியினும்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுது சேண் விளங்கி
நடுக்கின்றி நிலி யரோ அத்தை"

பால் குடித்தாலும் ஞாயிறு இருண்டாலும் மறைநெறி திரிவுற்றுப் பிறழ்ந்தாலும் கடமையினின்றும் சற்றும் பிறழாதவன் அவன். மேலும் மந்திர சுற்றத்தினர் வாழ்த்துகின்றனர்.

"அந்தி அந்தணர் அருங்கடன் இறுக்கும்
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட்டு இமயமும் பொதியமும் போன்றே"

அந்தணர்கள் மன்னனை பொருந! வானவரம்பன் பெரும! என விளித்து உயர்வால் இமயமும் புகழால் தமிழ் வளர்த்த பொதியமும் போன்று நடுக்கம் இன்றி நிற்கும் நீ நெடிது வாழ்வாயாக என முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் வாழ்த்துகின்றார்.

4. **பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியும் இயல்பை நெட்டியம்மையார்**

அம்மையார் எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளார் .

பாண்டிய மன்னன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டியம்மையார்

ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும்பேணி
தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போல் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்

பசுக்களும் பார்ப்பனரும் மக்களும் பெண்டிரும் நோயுடையீரும் இறந்து தென்திசை சென்றோர்க்கு பலிச்சோறு படைக்க சிறந்த பிள்ளைகளை பெறாதவரும் பாதுகாப்புடைய இடங்களை தேடிக் கொள்ளட்டும். எம்முடைய அம்புகள் விரைந்து வந்து உம்மை அழித்து விடும் எனவே நீங்கள் உங்களுக்கேற்ற பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி போருக்கு முன் எச்சரிக்கும் அற செயல்களும், வீர மறக் குணமும் உடையவனே கொல்கின்ற வலிமைமிக்க யானைமேல் அசைந்து வரும் நின்னுடைய வெற்றிக் கொடிகள் ஆகாயத்தை இருளடையச் செய்கின்றன என் அரசே குடுமிப் பெருவழுதி நீ வாழ்க.

"செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவின் நெடியோன்
நன்னீர்ப் ப∴றுளி மணலினும் பலவே"

கூத்தருக்கு செம்பொன் காசுகள் அளித்து கடல் தெய்வத்திற்கு விழாவெடுத்த நெடியோன் பாண்டியன் உண்டாக்கிய ப∴றுளி ஆற்றின் பரந்த மணல் பரப்பிலும் மேலாக பல கோடி ஆண்டுகள் நீ புகழோடு வாழ்க என புலவர் நெட்டியம்மையார் பாடியுள்ளார். நெடிய தொலைநோக்கும் கூர்ந்த பார்வையும் கொண்டவர் புலவர் என்பதால் நெட்டிமையார் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.

5.சோழன் நலங்கிள்ளியின் இயல்பை முதுகண்ணன் சாத்தனார் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுயுள்ளார்.

அறிவு அறிவாகச் செறிவினையாகிக் ஒளித்த துப்பினை என நலங்கிள்ளியின் இயல்பை புலவர்.

"செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் அஞ்ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளி திரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமும்"

சூரியன் செல்லும் வழியும், சூரியனது இயக்கமும், சூரிய இயக்கத்தால் சூழப்பட்ட நிலம் மண்டலமும் காற்றியக்கங்களும் திசையும் ஓர் பிடிப்பின்றி அந்தரத்திலே நிற்கும் ஆகாயமும் என்றிவை எல்லாம் சென்று அவற்றின் இயல்பை அறிந்து உணர்ந்து இவை சித்தன்மை உடையன என்று கூறும் அளவிற்கு அறிவியல் உணர்வுடையோர் பலபேர் இருக்கின்றனர். அத்தகைய அறிவாற்றல் உடையவர்களாலும் கண்டுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அறிவும் அடக்கமும் உடையவனாக யானை வெளியே துப்ப தன் கதுப்பிலே அடக்கி வைத்திருந்த கல்லைப் போல நீ உன் வலிமைவெளி தோன்றாது இருக்கின்றாய்!

"மீப்பாய் களையாது மிசைப் பரந் தோன்றாது
புகா அர்ப் புகுந்த பெருங்கலத் தகாஅர்
இடைப்புலப் பெருவழுச் சொறியும்
கடல் பல் தாரத்த நாடுகிழ வோயே"!

பாய் மரத்தின் மேல் விரிந்த பாயை இறக்காமலும், பாரத்தைக் குறைக்காமலும் கடலிலிருந்து ஆற்று முகத்துள் புகுந்த மரக்கலங்களில் இருந்து தம் இடத்துக்குப் பரதவர்கள் எடுத்துச் செல்லும் பல பொருள்கள் இடைவழியெல்லாம் சிந்திக் கிடக்கும் இத்தகைய கடல் வருவாய் உடைய வளமிக்க நாட்டுத் தலைவனே நீ நலங்கிள்ளியின் இயல்பை கூறியுள்ளார்.

6. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனின் இயல்பினை விளக்குக

துறை: இயன்மொழி வாழ்த்து

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனின்இயல்பை வியந்து பாராட்டிக் கூறுதலால் இயன்மொழி துறை ஆயிற்று

."ஆன் முலை அறுத்த அறனி லோர்க்கும்
மாண் இழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
குரவர் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
அறம் பாடிய ஆயிழை கணவ"

பசுவின் பயனைக் கெடுத்த அதற்குப் பாதகம் செய்த தீயோர்க்கும் பைம் பொன் மணி அணி புனைந்த மகளிர் தாய்மைப் பேற்றை அழித்த கொடுமையாளர்க்கும் பெற்றோர் வருந்த அவர்க்குத் துன்பம் தந்த இழி குணத்தவர்க்குங் கூட அவர்கள் செய்த இத்தீமைகளுக்குப் பரிகாரம் உண்டு ஆனால் மண் கீழ் மேலாக புரளும் ஊழிகாலமே வந்தாலும் செய்நன்றி கொன்ற அவர்கள் தப்ப வழியே இல்லை என்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன. எனவே அழகிய அணிமணிகள் புனைந்த மங்கை மணவாளனே

மன்னனின் கொடைத்திறம்:

"அமலை கொழுஞ்சோறு ஆர்ந்த பாணர்க்
ககளாச் செல்வம் முழுவதும் செய்தோன்
எங்கோன் வளவன் வாழ்க என்று நின்
பீடுகெழு நோன்தாள் பாடேன்"

காலையும் மாலையும் புறா முட்டை போன்ற சிறிய வரகருசிவியைப் பாலோடு சேர்த்து செய்த சோற்றினை தேனோடு கலந்து உண்டு குழி முயலின் கொழுத்த சூடான இறைச்சியைத் தின்று வாழும் கூட்டத்தவரோடு இலந்தை மரம் ஓங்கிய அகன்ற பெதுமன்றில் வெள்ளை உள்ளத்தோடு விரும்பி உரையாடி பெருஞ்சோறு உண்டு கழித்த பாணர்க்கு குறைவற்ற பெருஞ்செல்வம் கொடுத்து உதவிய என் தலைவன் கிள்ளி வளவனே! வாழ்கவெனக் கூறி நின் பெருமைக்குரிய திருவடிகளைப் போற்றிப் பாட நான் தவறுவேனேயானால் கதிர் கோமான் தோன்றாது போவான் இதில் யானேஎளியவன் பிழை செய்வேனோ! எனவே எம் அரசே!

இமையத்து ஈண்டி இன்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டல் மாமழை பொழிந்த
துன்பல் துளியினும் வாழிய பலவே

இவ்வுலகத்தில் பெரியவர்கள் செய்த நற்செய்கைகளின் பெருஞ்சிறப்பு நிலைத்திருக்கும் என்பது உண்மையாயின் இமய பெருமலையில் உருவாகி இன்னிசை குரல் கொண்டு மழை மேகம் பொழியும் நீர் துளிகளிலும் பலவாக பல கோடி ஆண்டுகள் நீ நீடூழி வாழ்வாயாக.

7. பிசிராந்தையார் மன்னன் **செய்யவேண்டிய செய்ய வேண்டிய கடமையை எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளார் விளக்குக.**

அறிவுடை வேந்தனது அரசியல். **கடமையை**

"காய்நெல் அறுத்து கவளங் கொளினே
மாநிறைவு இல்லதும் பன்நாட்டு ஆகும்
நூறுசெறு ஆயினும் தமித்துப்புக்கு உணினே
வாய்புகு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொளினே"

ஒரு மாவுக்குக் குறைந்த நிலம் ஆயினும் அதன்கண் விளைந்த நெல்லை அறுத்துக்கவளம் கவளமாக யானைக்கு ஊட்டினால் பல நாட்களுக்கும் அது வரும். யானை பல நாட்கள் பசி அடங்கி இன்புறும் அல்லாது நூறுசெய்யாயினும் தன் போக்கில் யானை சென்று தின்ன புகுந்தால் அது உண்டநெல்லுனும் அதன் காலடிப்பட்டு அழிவெய்தியதேமிகுதியாகிவிடும் இதேபோன்று அறிவுடை வேந்தன் அறநெறியறிந்து

குடிகளிடம் இறை கொண்டால் கோடிக்கணக்கான செல்வம் பெற்று அவனும் இன்புருவதுடன் அவனது நாடும் செழிக்கும்.

"பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம் போல
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே"

அதன்றி அவன் அறியாமைமையை உடையவளாக அவன் மந்திர சுற்றமும் அறக்கூறாது அவன் போக்கையே ஆதரித்து விற்பவராக குடிகளை வற்புறுத்தி அறமற்ற பெருந்தொகையான இறையை பெற விரும்பினால் அதனால் அவனுக்கும் அவன் நாட்டுக்கும் கேடு தான் விளையும் என பிசிராந்தையார் மன்னனுக்கு அறிவுரை வழங்கினார். அறிவுடை வேந்தனது அரசியல் இவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என அறிவுறுத்துவது செவியறிவுறூஉ ஆயிற்று.

8. "உள்ளுவது **ஒல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும் ஒல்லாது இல்லென**
என்ற பாடல் வழி ஆவூர் கிழார் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்களை தொகுத்து எழுதுக

. பரிசில் கடாநிலை என்பது பரிசில் வேண்டுவோர் வாயிலில் நின்றுகொண்டு தன் நிலைமையை அரசனுக்கு சொல்லுமாறு வாயில் காவலனிடம் சொல்வது ஆகும்.
பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளி துஞ்சிய நன்மாறன் பரிசில் தராது காலம் கடத்திய போது மனம் நொந்து ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடிய பாடல்.

"உள்ளுவது ஒல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லாது இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கின் கேண்மை போல
ஒல்லாது ஒல்லும் என்றலும் ஒல்லுவது
இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே

கொடுக்க முடிந்தது கொடுக்கிறேன் என்று தருவதும் கொடுக்க இயலாததை தருவதிற்க்கில்லை என்று கூறி தர மறுப்பதும் ஆகிய இரண்டுமே நல்ல உயர்ந்த நட்புக்கான அடையாளங்கள். தர முடியாததை தருவதாக சொல்லுவதும் தரக் கூடியதை கூட இல்லை என்று மறுப்பதும் ஆகிய இரண்டுமே இல்லை என்று கேட்டு வருவோரை மிகவும் வருந்த செய்யும். அல்லாமலும் தருவோர் புகழ் அடைக்கும் வாயில்களும் ஆகும் இவை நீ எனக்கு செய்துள்ளார் இதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்வதில்லை. இதுவரை நான் காணாத காட்சி, பெறாத அனுபவம் அதனால் என்ன பரவாயில்லை நீயும் உன் மக்களும் நோயின்றி வாழ்வீர்களாக. நீ ஒன்றும் தரவில்லை என்பதால் நான் வெயில் போல காய்ந்து உன்னை கோபிக்க மாட்டேன் அதனால் இல்லாமை என்னும் பசித் துன்பம் ஆகிய குளிரில் நான் விரைத்து செத்து விடவும் மாட்டேன்.

"கல்கியின் ரன்ன எண் நல்வர் வழிமுறை
நாணலது இல்லாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லிய குறுமகள் உள்ளிச்
செவ்வல் அத்தை சிறக்க நின்றாளே"

நட்ட கல்லை போல வறுமைக்கு புகலிடமாக உள்ள என் வீட்டின் நாணமும் கற்புமே நல்ல அணியாகக் கொண்டு வாழும் வாள் போலும் வெற்றியுடைய என் அன்பு மனையாளை நினைத்து நான் போகிறேன் நீ நன்றாக நீண்டநாள் வாழ்க.

9. **பரிசில் கடா நிலையில் அமைந்த மதுரைக் குமரனார் பாடலின் கருத்தி**னை **எழுதுக.**

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெ.ருந் திருமா வளவன் பரிசில் தர தாமதித்த போது கோனாட்டு எரிச்சலூர் மாடரன் மதுரைக் குமரனார் பாடிய பாடல்.

வளி நடந்தன்ன வாஅய்ச் செலல் இவுளியொரு
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரினர் எனஅக்
கடல் கன் பண்ண ஒண் படைத் தானையொடுஓடு

மலைமாறு மலைக்கும் கழற்றினார் எனஅ
உரும் உறர் றன்ன உட்குவரு முரசமொடு.

பழகும் குணநலம் உடையவர்களே. காற்றைப் போல தாவி செல்லும் குதிரைகளும் கொடி அசைந்தாடும் தேரும் உடையவர் என்பதற்காகவோ கடலலை போல வரும் பெரிய போர்ப்படை வரிசையுடன் மழை மோதுவது போல போரிடும் படையும் உடையவன் என்பதற்காகவோஇடியோசை போல முழங்கும் பகைவர் கண்டு அஞ்சும் முரசொலிக்கு போரிட்டு வெற்றிகள் பல பெற்றவர் என்பதற்காகவோ நிலை மாறும் ஒளி பூண் அணிந்த வெண்கொற்றக்குடை உடைய அரசர்களின் பெரும் செல்வத்தை மதித்துப் போற்ற நினைப்பவர்கள் அல்லர் நாங்கள் நாங்கள் போற்றி மதிப்பவர்கள் யாரென்றால் முள்வேலி உடைய தோட்டத்தில் ஆட்டுக்குட்டிகள் தின்று போட்ட சிறிய இலைகளை உடைய முளைக்கீரையை சிறிய நிலத்தில் விளைந்த வரகு அரிசி சோறு உண்ணும் சிறறூர் அரசர் அதாவது சாதாரண குறுநில மன்னர் ஆயினும் எங்களிடம் எங்கள் தகுதி அறிந்து

சீறூர் மன்னர் ஆயினும் எம்வயின்
பாடறிந்து ஒழுகும் பண்பினோரே
மிக போர் எவ்வம் உறினும் எனைத்தும்

மிகப்பெரும் துன்பங்கள் நாங்கள் பட நேர்ந்தாலும் அன்பு உணர்வும் அற உணர்வும் இல்லாதவர்கள் செல்வத்தை பெற நாங்கள் சம்மதிக்க மாட்டோம் அதேசமயம் நல்லறி வுடைய பெரியோர்கள் வறுமையை பெருமானே நாங்கள் பெரிதாய் நினைப்போம்.

10. பரிசில் கடா நிலையில் அமைந்த வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் பாடலின் கருத்தினை எழுதுக.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார்

"அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பின் தண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பின் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமருள் அவ்வாய்
கிண்கிணி புதல்வர் பொலிகை என்று ஏந்தி
திண்தேர் அண்ணல் நிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையில் கனவிலும் அரற்றும் என்
காமர் நெஞ்சம் ஏமாந்து உவப்ப"

அருவி வீழ்கின்ற பெரிய மலை போல மாலை அணிந்த மார்புடையவனே! தணியாத ஆசையுடன் கற்புடைய ஆபரணம் அணிந்த உன் அன்பு மனையாள் பரிவுடன் பெற்ற பவளமணி போன்ற வாயையுடைய கிண் கிணிச் சதங்கை கட்டிய உன் அருமைப் புதல்வர்கள் வாழ்க வளர்க என்று வாழ்த்தி தேருடைய வேந்தே உன்னையும் பாராட்டி உன் மேலும் நீ தரும் பரிசலின் மீதும் வைத்த ஆசையினால் கனவிலும் உன் புகழே எங்கள் அன்பு மனம் மகிழ போற்றிப் பாராட்டிக் கொண்டு இருப்போம். ஆயிலையில் பள்ளிக்கொண்ட திருமாலுடையதை போன்ற உன்னுடைய செல்வச் சிறப்பை எல்லாம் வேலேந்திய வேந்தே கண்டு மகிழ்ந்தோம் நாங்கள் இப்போது விடைக்கொண்டு திரும்புகிறோம் வாழ்க உன் வெற்றி புகழ் மாலை தமிழ் நாட்டின் நிலப்பரப்பு முழுவதையும் வெற்றிக் கொண்டு அவர் பொருளையும் கவர்ந்துண்டும் ஆசை அடங்காத உன்னை போன்றவர்களே உன் மக்களும் பகைவர் வருந்த அவர்களுடைய அணி மணிகளைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்து உன்னுடைய பொன்னாட்டில் குவித்து வைத்த உன்னுடைய முன்னோர்களை போன்றதே இவர்களுடைய இந்த செயலும் இப்படிப்பட்ட இவர்கள் வாழ்நாள் பெருகி அது கடல் நீரிலும் கடற்கரை மணலிலும் வானமழையினும் பெருகுவதாக.

"கேளில் சே எய் நாட்டின் எந்நாளும்....
கடுமான் மாற மறவா தீமே"

இவர்கள் பிள்ளைகளும் நீயும் செல்வச் சிறப்போடும் புகழோடும் இனிதே நெடுநாள் வாழ்க வீராக! நானோ பெருந்தகையே! சுற்றத்தார் யாரும் இல்லாத எங்கோ இருக்கிற ஒரு ஊரில் எப்போதோ பெய்யும் மழைத் துளிக்கு ஏங்கிக் கிடக்கும் வானம்பாடிப் பறவையைப்போல உனது கொடை பரிசிலை விரும்பியவனாய் உன் அடிபணிந்து பழகிய நிலை எண்ணி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன். வேகமாகச் செல்லும் குதிரை உடைய நான்மாறனே! வேகமாகச் செல்லும் உன் செயல் மறக்கக் கூடியதல்லவே. என எடுத்துரைத்துள்ளார்.

11 பெரும்பதுமனார் **செல்வர் பரிசிலர்க்கு உதவ வேண்டும் எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்.**

பழுத்த மரம் போலச் செல்வர் பரிசிலர்க்கு உதவ வேண்டும் என்பதை

"கடவுள் ஆலத்துத் தடவுசினைப் பல்பழம்........
அவர் இன்மை ஆகும் அவர் இன்மையே"

கடவுள் குடியிருக்கும் ஆலமரத்தின் பெரிய அகன்ற கிளைகளில் நிறையப் பழுத்திருக்கும் பழங்களை நேற்று நிறைய உண்டோம்.இன்றும் அதையே உண்பானேன் வேறு மரம் தேடிப் போவோம் என்று நினைக்காது அந்த மரத்தைத் தேடியே பழம் உண்ணும் போகும் ஒலி எழுப்பும் பறவைகள், பரிசில் பெற வருவோரும் இப்படிப்பட்டவர்களே இப்படிப் பரிசில் பெற வருபவர்களை எதிர்கொண்டு காப்பது செல்வமுடைய ஆண்மக்கள் உடைமை ஆகும். செல்வர் செல்வம் இரப்பவர் உடைமை இரப்பவர் செல்வம் அவர் வறுமை. அதையே தமது செல்வமாகக் கொள்ள வேண்டும். என எடுத்துரைத்துள்ளார்.

12. பனிவரை நிவந்த பரிசிலைப் பலவின் என்ற பாடல். உணர்த்தும் செய்தியை விளக்குக

வெற்பன்விச்சிக் கோவைப் புலவர் கபிலர்

பனிவரை நிவந்த பரிசிலைப் பலவின்...........
கழை மிசைதுஞ்சும் கல்லக வெற்ப".

குளிர்ந்த மலைப் பகுதியில் ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் பச்சைப் பசும் இலைகளை உடைய பலா மரத்தின் பழுத்த பழத்தை பறித்து கருமை விரல் உடைய ஆண் குரங்கு தனது சிவந்த முகத்தை உடைய பெண் குரங்குடனிந்து உண்ணும் உயர்ந்த மழை மேகத்தின் உச்சிவரை சென்று இருக்கும் மலை முகடுகள். மூங்கில் காடுகள் உடைய மலைநாட்டு தலைவா! நீ பிடித்திருக்கும் வேல்நுனியில் சிவந்த ரத்தம் தோய்த்த சதைகள் படிந்து நெருப்புச் சுடர் போல மின்னும் உன்னுடைய காட்டையே உனது களமாக்கிக் கொண்டு திரியும் அழகிய மணி புனைந்து விளங்கும் விச்சிக் கோவே! இதோ என்னோடு இருக்கும் இவர்கள் பூக்களைத் தலையிலே நீங்காது சுமந்து இருந்தாலும் வாய்திறந்து பரிசில் வேண்டும் எனப் பாடாத முல்லைக் கொடிக்கு மணி ஒலிக்கும் தனது தேரைத் தந்து விட்டுச் சென்ற பறம்பு மலைத் தலைவனான வேள் பாரியின் மகளிர்.

"வரிசையில் வணக்கும் வாள் மேம் படுநன்
மடங்கா விளையுள் நாடு கிழவோயே".

நான் பரிசில் பெற வந்தவன் சிறப்புக்குரிய அந்தனன். நீயோ பகைவரை வாள்கொண்டு வென்று மேம்பட்ட புகழைப் பெற்றவன் நான் உனக்குத் தரும் பரிசை ஏற்றுக் கொள்வாயாக கொடும் போரில் அடங்காத பகைவர்களை அடக்கும், அடங்காத ஆற்றல்மிக உடையவன். வளமான நாட்டுக்கு உரியவன் நீயே. என கூறியுள்ளார்

13.. **பிசிராந்தையார் வரமாட்டார் என உடனிருந்தோர் கூறியதற்கு கோப்பெருஞ்சோழன் கூறிய மறுமொழி**யை விளக்குக.

பிசிராந்தையார் இனி வரமாட்டார் என்று உடனிருந்தோர் கூறியதற்கு மறுமொழியாக கோப்பெருஞ்சோழன்.

கேட்டல் மாத்திரை அல்லது யாவதும்...........
ஐயம் கொள்ளன்மின்! ஆரறி வாளீர்".

கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள் தவிர ஒருமுறைகூட நேரில் சந்தித்து கொண்டதில்லை இப்படிக்கு நேருக்கு நேர் காணாது நீங்கள் இருவரும் பல ஆண்டுகள் ஒருவருக்கு ஒருவர் அன்பு பாராட்டி வாழ்பவர்கள் அப்படியிருக்க அவர் இப்போது இங்கே எப்படி வருவார் என்று அறிவார்ந்த சான்றோர்களே நீங்கள் சந்தேகப்பட வேண்டாம் அவன் அந்த பிசிராந்தையர் ஒரு போதும் என்னை இகழாதன் இனிய பண்டினன் எனக்கு இனிய நண்பன் புகழளிக்கும் போலி வாழ்வை விரும்பாதவன் அவன் தன் பெயர் சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் கூட என் பெயரைத்தன் பெயராகச் சொல்லி எனக்கு பெருமை சேர்ப்பவன் என் அன்புக்குரியவன்.

"இன்னதோர் காலை நில்லலன்

இன்னே வருகுவன் ஒழிக்க அவற்கு இடமே"

எனவே அவன் என்னுடைய இறுதி நாளில் கண்டிப்பாக வந்தே தீருவான் என் அருகில் அவனுக்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்க **கூறி**யுள்ளார்

14.கோவூர் கிழார் கிள்ளிவளவனுக்குக் கூறிய கருத்தினை விளக்குக?

மலையமானின் மக்களை யானைக் காலால் இடறி வீழ்த்த கிள்ளிவளவன் கருதினான்.அப்பொழுது அவனைத் தடுத்து அச்சிறுபிள்ளைகளைக் கோவூர்கிழார் காப்பாற்றினார்."கேட்டளை யாயின்நீ வேட்டளை செய்க" எனக் கூறி கொல்லாமல் செய்தமையால் துணை வஞ்சி ஆயிற்று.

"நீயே புறவின் அல்லல் அன்றியும் பிறவும்
இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை
..............,,.........................
புன்றலைச் சிறாஆர் மன்று மருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன் கண்நோவுடையர்
கேட்டனை ஆயின், நீ வேட்டது செய்ம்மே".

நீ புறாவின் துன்பம் மட்டுமின்றி பிற உயிர்களின் துன்பத்தையும் தீர்த்த சிபிசோழனின் வழித்தோன்றல். மெல்லிய தலையையுடைய இச்சிறுவரோ அறிவால் உழுது உண்ணும் புலவர்களின் வறுமைக்கு அஞ்சித் தம் பொருளைப் பருத்துண்ணுவோரும் குளிர்ந்த நிழலினை உடையவருமானோர்.மரபில் வந்தவர்கள், புல்லிய தலையையுடைய சிறுவர்களாகிய இவர்தாம் யானையைக் கண்ட அளவில் அதனைக் கண்டமும் அழுகையும் அடைந்தனர். பலரும் கூடிய பொழுது மன்றத்தில் அச்சத்துடன் நோக்கிப் புதியதொரு வருத்தமும் அடைந்தனர்.எம்மொழி கேட்டாயானால் நீ விரும்பியது செய்க இவ்வாறு கோவூர்கிழார் கிள்ளிவளவனுக்கு கூறினார் .

15.கிழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும் என்ற பாடலின் கருத்தை விளக்குக?

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை சோழன் செங்கனானோடு திருப் போர்ப் புறம் என்ற இடத்தில் போர் நிகழ்ந்தது அதில் இரும்பொறை தோற்றான் செங்கண்ணன் இவனை, குடவாயில் கோட்டத்துச் சிறையில் வைத்தான் ஒரு நாள் இவனுக்கு நீர் வேட்கை மிக காவலரை நீர் கேட்டான் அவர்கள் காலம் தாழ்த்து தண்ணீர் தந்தனர் அதனை உண்ணாது அவமானத்தினால் குன்றி தன் உள்ளத்தின் எண்ண ஓட்டங்களை ஒரு பாட்டாக எழுதி வைத்துவிட்டு உயிர் துறந்தான் இரும்பொறை

"குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்
ஆள்அன்று என்று வாளின்தப்பார்
....
ஈன்மரோ இவ்உலகத்தானே ?"

பிள்ளை இறந்து பிறந்தாலும் சதை பிண்டமாக வந்து பிறந்தாலும் அவற்றை ஆள் அல்ல என்று கருதார்.அவற்றையும் வாளால் வெட்டி அடக்கம் செய்யும் முறைமையில் தவறார்.அங்ஙனமாக அரசிடமிருந்து போரில் பகைவர் வாளினால் வடுபட்டு அழியாது உயிர் பிழைத்தால் சங்கிலியில் பிணிக்கப்பட்ட நாய் போல விலங்கு பூட்டித் துன்புறுவர் பகைவர்.அத்தகைய உறவு கொண்டிராத பகைவர் உதவியால் சிறிது நீரிணை "அவரிடம் இரந்துண்ணோம்" என்றும் மனவலிமை இல்லாது வயிற்றுத் தீயினைத் தணிக்க வேண்டி இரந்திடும் கழித்த இயல்புடையார். இவ்வியல்புடையாரை அரசர்களும் பெறுவார்களோ? என்று உணர்த்துகிறது இப்பாடல்.

15.சிற்றில் நற்றூண் பற்றி நின் மகன் யாண்டுளனோ என்ற பாடலின் கருத்தினை எழுதுக?

திணை: வாகை

துறை : வீரம் செறிந்த குடியில் பிறந்த ஆண்மகனின் இயல்பை புகழ்தல் ஏறாண் முல்லை என்பது இப்பாடலின் துறை

"சிற்றில் நற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுளனோ? எனும் வினவுதி என் மகன்
யாண்டு உளன் ஆயினும் அறியேன் ஓரும்
புல சேர்ந்து போகிய கல்அலை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றவன் மாதோ போர்க்களத் தானே".

சிறிய வீட்டில் உள்ள நல்ல துணை பற்றிய வண்ணம் உன் மகன் எங்கு உள்ளானோ என வினவுகிறாய்.என் மகன் எங்கிருபாபவனாயினும் நானறியேன் புலி இருந்து பின் பெயர்ந்து சென்ற கற்குகை போல அவனைப் பெற்ற வயிறு இதுவேயாகும்.அவன் போர் நிகழும் களத்தில் தோன்றும் இயல்புடையவன் என்று வீரம் செறிந்த மறக்குடியில் பிறந்த ஆண்மகனின் இயல்பினை காவற்பெண்டு புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

16.இளம்பெருவழுதி சான்றோரின் இயல்பினை எவ்வாறு பாடியுள்ளார் விளக்குக?

திணை- பொதுவியல்

துறை-பொருண்மொழிக் காஞ்சி

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்- இந்திரர்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர் அயர்விலர்".

தேவர் கூறிய அமிர்தம் தெய்வத்தாலோ,தவத்தாலோ தமக்கு வந்து கூடுவது ஆயினும் அதனை இனிதென்று கொண்டு தனித்து உண்டலும் இலர்.யாரொடும் வெறுப்பிலர் பிறர் அஞ்சத்தரும் துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அது தீர்ந்தற் பொருட்டு சோம்பியிருத்தலும் இலர் புகழ் கிடைக்குமாயின் தம் உயிரையும் கொடுப்பார். பழியெனின் அதனால் உலகம் முழுவதும் பெறினும் கொள்ளார்.மனக்கவலை இல்லார் அத்தகைய மாட்சிமைப்பட்ட தன்மையராய் தமக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயலும் சான்றோர் உள்ராதலால் இவ்வுலகம் இருக்கின்றது என இளம்பெருவழுதி சான்றோரின் இயல்பினை பாடியுள்ளார்

17..ஆரியப்படைக் கடந்த நெடுஞ்செழியனின் கூற்றினை விளக்குக?

"உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்

மூத்தோன் வருக என்னாது".

தன் ஆசிரியருக்கு ஒரு துன்பம் வந்துவிட்டது அதை தீர்ப்பதற்கு உதவி செய்தல் வேண்டும் மிக்க பொருளை அவருக்கு கொடுக்க வேண்டும் மிக்க பொருள் கொடுத்தும் ஆசிரியரை வழிபடுதற்கு வெறுப்படைதல் கூடாது. இவ்வாறெல்லாம் செய்து ஒருவன் கல்வி கற்பது நன்மையை தரும்.யாதெனின் பிறப்பு ஒரு தன்மையாகிய ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்தவர் உள்ளம் அவரவர் சிறப்பின் காரணமாக தாயும் பாசத்தில் மனம் வேறுபடுவாள் ஒரு குடியில் பிறந்த பலர் உள்ளம் மூத்தோனை வருக என்று அழையாது.

"அவருள்

அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும் .....

மேற்பால் ஒருவன் அவன்கண் படுமே".

அவருள் அறிவுடையோனை வருக என்று அழைத்து அவன் காட்டும் நெறி வழியே அரசனும் நடப்பான். வேற்றுமை நாற்குல மக்களுள் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன் கற்று வல்லவனாயின் மேற்குலத்துள் ஒருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தான் என்று பாராது கல்வி பொருட்டு அவனிடத்து சென்று வழிபடுவான் ஆதலால் எவ்வகை ஆயினும் கல்வி கற்றல் சிறப்புடையது என்பதை அறிவுறுத்தும் விதமாக நெடுஞ்செழியன் கூறியுள்ளார்.

18.தொண்டைமான் இளந்திரையனின் அறிவுரை யாது? விளக்குக?

"கால்பார் கோத்து ஞாலத்து இயக்கும்

காவற் சாகாடு கை போன் மான்

ஊறு இன்றாகி ஆறு இனிது படுமே"

அரசனின் ஆட்சித திறத்தை ஒரு சகடமாக உவமித்துத் தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாடியது. வண்டியைச் செலுத்துவோன் திறமை பெற்றவன் ஆயின் வண்டி இனிதாக செல்லும். அதேபோல அரசியலை நடத்தும் வேந்தன் திறம்பட இருந்தால் நாடு நலம் பெறும்.

"உய்த்தல் தேற்றான் ஆயின் வைகலும்
பகைக் கூழ் அல்லற்பட்டு
மிகப் பல் தீ நோய் தலைத்தலை தருமே".

இவ்வாறு அரசன் மாட்சிமைப்படின் ஒரு துன்பம் இன்றி இனிதாக செல்லும் அதனை அறியாதவன் ஆயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றில் அழுந்தி மிகப் பல தீய துன்பத்தை மேன்மேலும் உண்டாகும் என தொண்டைமான் அறிவுரை வழங்கினார்.

19..நாடு மேன்மை பெற ஔவைக் கூறிய செய்திகளை விளக்குக?

ஆடவரது ஒழுக்கமே உலக மேம்பாட்டிற்கு அடிப்படை என அவ்வையார் பாடிய பாடல்.

"நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே ".

வாழ்வும் தாழ்வும் நிலத்தை பொறுத்தது அன்று நிலத்து வாழ் ஆடவரைப் பொறுத்ததே என்று ஔவையார் உலகத்தியற்கை குறித்துப் பாடியது நற்பண்பும் நற்செயலும் உடைய

ஆடவர் நாட்டின் நலத்துக்கும், புகழுக்கும், வளத்துக்கும் காரணமாவர்.தீய நிலனேயாயினும் நல்லோர் இருப்பினும் நல்ல நிலம் எனவும் தீயோர் இருப்பினும் தீயோன் என வழங்கப்படும் என்று நிலத்தை இழித்துக் கூறுவதுபோல ஔவையார் உலகத்தை கூறினார்.

20.பிசிராந்தையார் குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பை எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்?

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரை "கேட்கும் காலம் பலவாலோ"? நரை நமக்கு இல்லையாலோ? என்ற சான்றோர்க்கு அவர் பாடியது.

"யாண்டு பல ஆக நரை இல ஆகுதல்

........---

யான் கண்டனையர் என் இளையரும்".

நமக்கு கழிந்து சென்று ஆண்டுகள் பலவாயின ஆயினும் நரையில்லையே, எவ்வாறு இந்நிலை பெறறீர் எனக் கேட்பார் ஆயின், என்னுடைய மாட்சிமைக்கப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியொரு புதல்வரும் அறிவு நிரம்பினர். என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டு ஏவல் செய்பவரும் யான் கருதியதனையே கருதுவர்.

"வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான் காக்கும் அதன் காலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே".

அரசனும் முறையல்லாதன செய்யானாய் காத்து வருகிறான். அதற்கும் மேலே யான் இருக்கின்ற ஊரில் கல்வி, நற்குணங்களால் நிரம்பிப் பணியவேண்டும் உயர்ந்தோரிடத்துப் பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினை உடைய சான்றோர்கள் பலர் உள்ளனர் என்று பிசிராந்தையார் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

21..கணியன் பூங்குன்றனார் பாடலின் கருத்தினை எழுதுக?

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன

சாதலும் புதுவது அன்றே

வாழ்தல் இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே".

எல்லா ஊரும் எமக்கு சொந்தமான ஊரே, எல்லாரும் எம் சுற்றத்தார், கேடும் ஆக்கமும் பிறர் தர வாரா நோதலும் அது தீர்த்தலும் பிறர் வருவதன்று துன்பமும் இன்பமும் தம்மாலே விளைவதாகும். இறத்தலும் புதிதன்று கருவில் தோன்றிய நாள் முதல் இறப்பு என்பது தீர்மானிக்கப்பட்டது. வாழ்தலை இனிதென்று மகிழ்ந்ததும் இல்லை. ஒரு வெறுப்பு வந்திடத்து வாழ்க்கை துன்பமானது என்று ஒதுக்குதலும் இல்லை மின்னலுடன் மழை குளிர்ந்த துளியை பெய்ததால் கல்லை உருட்டி ஒலிக்கும் ஆறு அவ்வளவியது போன்று நீர் வழியே செல்லும் தெப்பம் போல அவை ஆனது.

"ஆர் உயிர் முறை வழிப் படூஉம் என்பது திறவோர்......

சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே".

அரிய உயிர் ஊழின் வழியே செல்லும் என்பதை நன்மை கூறுபாடு அறிவோர் கூறிய நூலாலே தெளிந்தன ஆகையால் நம்மையால் மிக்கப்பெரியோரை மதித்தலும் இலேம்

சிறியோரைப் பழித்தல் அம்மதித்தலினும் இலேம் என கணியன் பூங்குன்றனார் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

22..பல்சான்றீரே, பல்சான்றீரே என்ற பாடலின் கருத்துக்களை எழுதுக?

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே......

பிணிக்கும் காலை இரங்குவீர் மாதோ".

பலவாகிய குணங்கள் அமைந்த சான்றீர் பலவாகிய குணங்கள் அமைந்த சான்றீர் மீனில் முள் போன்ற நரை முதிர்ந்த திரைந்த கன்த்தினையும் பயனில்லாத முதுமையையும் உடைய பலவாகிய குணங்களையுடையீர்! மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தையும் கடும் வலிமையும் உடைய ஒருவன் பாசமாகிய கயிற்றால் கட்டிக் கொண்டு போகுங் காலத்து நீர் நும் நிலைக்கு இரங்குவீர்.

"நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்

அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுதான்

எல்லாரும் உவப்பது அன்றியும்

நல்லாற்றுப் படூஉம் தெரியுமார் அதுவே".

ஆதலால் நல்வினை செய்யமாட்டார் ஆயினும், தீவினைகளையாவது செய்யாது விலக்குங்கள் அச்செயல் தான் எல்லாராலும் புகழப்படுவது அது மட்டுமல்லாமல் நும்மை நன்னெறியில் செலுத்தும் வழியும் அதுவாகும்.

23..மறவர் குடி பிறந்த பெண்ணின் மாண்புறு செயலை நச்செள்ளையார் பாடல் வழி எடுத்துரைக்க?

மறவர் குடி பிறந்த பெண்ணின் மாண்புறு செயலை நச்செள்ளையார்

"நரம்பு எழுந்து உலறிய நிரம்பா மென் தோள்

---.

கொண்ட வாளொடு படு பிணம் பெயரா"

அந்த முதியவள் நரம்பு வெளிப்பட்டு வற்றி முதிர்ந்த மெல்லிய தோல்களையும், தாமரை இலை போன்ற அடிவயிற்றையும் உடையவள். நின்மகன் பகைவர் படைக்கு அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து மாண்டான் என்று பலரும் வந்து அவளிடம் கூறினார். நெருங்கிச் செய்யும் போரில் அஞ்சி இறந்தான் என்பது உண்மையாயின் அவன் பாலுண்ட என் மார்பகத்தை அறுத்தெறிவேன் என்று சினம் கொண்டு வாளைக் கையில் ஏந்திப் போர்க்களம் புகுந்தாள். வீழ்ந்து கிடக்கும் வீரர்களின் உயிரற்ற உடலை பார்த்துக்கொண்டே தன் மகனைச் செங் குருதி படிந்த போர்க்களம் முழுவதையும் தேடினார்.

"படு மகன் கிடக்கை காணூஉ

ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உந்தனளே".

வேறு வேறாகச் சிதைந்து தன் மகன் உடல் கிடந்த நிலை கண்டு அவனைப் பெற்ற நாளில் அவள் கொண்ட மகிழ்ச்சியினும் பேருவகைக் கொண்டாள்.

மாலையோ, பூவையோ சூடி பகைவருடன் போர் புரிதல்தும்பைத் திணையாகும். வாளால் உண்டான விழுப்புண் மிக்க உடம்பைக் கண்டு மகிழ்ந்து கண்ணீர் வடிப்பது உவகைக் கலுழ்ச்சி ஆகும்.

அலகு - 5

குறிஞ்சிப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று குறிஞ்சிப்பாட்டு. இதன் ஆசிரியர் கபிலர். பெருங்குறிஞ்சி என்ற பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு. ஆசிரியப்பாவால் ஆன இந்நூல் 261 அடிகளையுடையது. ஆரிய அரசன் பிரகதத்தன் என்பவனுக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதற்காகக் கபிலர் இதனைப் பாடினார் என்பர்.

ஆரிய அரசன் பிரகதத்தன் தமிழ்ச் சுவையை அறிய விரும்பினான். கபிலர் அதனை அவனுக்குக் கூற முற்பட்டார். தமிழ் இலக்கியத்தின் சுவையும், பண்பாடும், நாகரிகமும் மிக்கது அகப்பொருள். அதிலும் களவு ஒழுக்கம் உயர்ந்தது. அதனை அவனுக்கு அக்களவு ஒழுக்கத்தின் மேன்மையை எடுத்துரைக்க இப்பாடலைப் பாடினார்.

தலைவி தன் தோழியருடன் தினைப்புனம் காக்கச் செல்கின்றாள். அங்கே, வேட்டை நாயுடன் தலைவன் வருகின்றான். வேட்டை நாயைக் கண்ட தலைவி அஞ்சுகின்றாள். அவன் அவளுடைய அச்சத்தைப் போக்குகின்றான். இந்நிலையில் மதம் கொண்ட யானை ஒன்று துரத்த, அதைக் கண்டு நடுங்கிய தலைவியின் நடுக்கத்தைத் தலைவன் தீர்க்கிறான். தலைவி நீராடப் புகுந்தாள். தான் காட்டு வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டாள். அப்பொழுது தலைவன் அவளைக் காப்பாற்றினான்.

இவ்விருவருக்கும் இடையே காதல் மலர்ந்தது. இருவரை நீங்கியதன் விளைவு தாழ்ந்ததால் தலைவி உடல் மெலிந்தாள். தலைவியின் காதல் நோயை அவள் பெற்றோர் உணரவில்லை. இந்நிலையால் தோழி, செவிலித் தாய்க்குக் கூறி தலைவியின் காதலைச் அறத்தொடு நின்றாள்.

'முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் அத்துணை
நேர்வருங் குரைய கலங்கெடின் புணரும்
சால்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்தல்
ஆசறு காட்சி ஐயர்க்கும் அந்நிலை
எளிய என்னார் தொன்மருங் கறிஞர்'

நற்றிணைக்குத் தன்மையை இந்தப் பாட்டு எடுத்துரைக்கிறது

திணைத் தன்மைகள்

★ இந்நூலின் தொண்ணூற்று ஒன்பது வகையான மலர்களைப் பெயர்க் கூறப்பட்டுள்ளது.

★ தோழி, செவிலியிடம் அறத்தொடு நிற்கும் முறையாய் அமைந்தது.

★ ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழ் அறிவித்தல் பொருட்டுப் பாடப்பட்டது.

★ எல். ஆர். மோக்க பதக்கன்னா. தமிழண்ணல் இவர்களை போன்ற உரைகளைப் பெற்றுள்ளது.

Scanned by TapScanner

* பண்டைத் தமிழ் திருமண முறைக்கான குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளது.

* இயற்கைப் புணர்ச்சி, புனல் புணர்ச்சி இடம் பெற்றுள்ளன.

* மாலைக்கால வருணனை, மணவலம், புனலாடல், பூ கொய்தல் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன.

* உவமைகள் நிறைய இடம் பெற்றுள்ளன.

அறத்தொடு நிற்றல் – விளக்கம்

அகத்திணை மாந்தர்களின் மன, மண ஒழுக்கங்களைக் களவு, கற்பு என்ற இரு பிரிவுகளில் அடக்குவர். இவ்விரண்டையும் இணைத்து நிற்பது அறத்தொடு நிற்றலாகும். தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை, அதாவது பிறருக்குத் தெரியாமல் தலைவன், தலைவி மனங்கள் ஒன்று சேர்ந்ததை உண்மையோடு வெளிப்படுத்தலே அறத்தொடு நிற்றல் ஆகும். தலைவி, தோழி, செவிலி நற்றாய் என அவ்வனைவரும் அறத்தொடு நிற்பதுண்டு. அறத்தொடு நிற்றலின் பயனாக தலைவியை அவள் விரும்பிய தலைவனுடன் கற்பு வாழ்க்கையில் இணைப்பதாகும். தலைவியைத் தலைவனுக்குத் திருமணம் செய்விப்பதாகும்.

தலைவிக்கு உடனிருந்து பார்த்து அறிபவள் களவுக் காதலுக்கு உதவியவள் தோழி. களவுக் காதல் கற்பாக மாற வேண்டும். காதல் வெளிப்பட்டுத் திருமணம் நிகழ வேண்டும். அதனை அமைப்பு ஏற்படும் வகையில் தோழி செவிலிக்குத் தலைவியின் காதலைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறாள். களவை வெளிப்படுத்தல் என்று கூறாமல் அறத்தொடு நிற்றல் என்ற பெயர் வைத்துள்ளது சிறப்பாகும்.

Scanned by TapScanner

குறிஞ்சிப்பாட்டில் தோழி அறத்தொடு நிற்றலை விளக்கு

தாயே! நீ அஞ்சாமல், நான் கூறுவதை விருப்பமுடன் கேட்க வேண்டும். தாயே!

'ஒலிமென் கூந்தல் என் தோழி மேனி
விறல்இழை நெகிழ்த்த வீவரும் கடுநோய்'

ஒளிமிக்க நெற்றியையும் நீண்டு செறிந்து வளர்ந்த மென்மையான தலைமுடியையும் உடைய என் தோழியின் உடலில் அணிந்துள்ள சிறப்பான அணிகலன்கள் நெகிழ்ச்சி அடைந்து விழுவது கண்டு இவள் நோயுற்றிருக்கிறாள் என்று நினைத்துப் பெரிய உலகில் உள்ள குறி கூறுபவர்களையும், கட்டுவிச்சியையும், வேலனையும் அழைத்து வந்து என் தோழியின் உடல் நோய்க்கான காரணத்தைக் கூறுங்கள் என்று கூறினாய். அவர்கள் இது தெய்வத்தால் ஏற்பட்டது என்று கூறியதும் இறைவனைப் போற்றி வழிபட்டும் வணங்கியும் பலவிதமான மலர்களைத் தூவி வழிபட்டும் நறுமணப் பொருள்களைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தியும் அவளுடைய நோய் தீராத காரணத்தால் வருத்தமுடன் இருக்கிறாய்.

'நற்கவின் தொலைவும் நறுந்தோள் நெகிழ்வும்
புட்பிறர் அறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவும்'

என் தோழியின் அழகிய உடல் அழகு கெடவும் நறுமணம் கமழும் தோள்கள் மெலியவும் அவளுடைய அணிகலன்கள் கழன்று விழுவதைப் பிறர் பார்க்கவும், தனிமை என்னும் தோன்றி அவளை அவ்வப்போது துன்பம் கொள்ளச் செய்வதாகிய இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் இதற்கு இவள் உன்னை நினைத்துக் கொண்டிருப்பது யாரென்பதை அவள் அறிந்து நான் கூறுகிறேன்.

Scanned by TapScanner

நீங்கள் பொருத்தரானவருக்கு மணம் செய்து
கொடுப்போம் எனத் தாயர் பேசி கொண்டிருந்த
காதலும், எம்முடைய பெண்ணைக் கணவும் நீங்கிச் செல்ல
நீண்ட பிரிவை உடையவரான தலைவன்
கடப்பதற்கு அரிதான காவலைக் கடந்து சென்று
நாளும் நினைவுப் செய்து கொண்ட காதல் மணம்
இது நாமே இதனைத் தாய்க்குக் கூறினால் புகழ்
அல்லவோ பழியும் வரும். அவ்வாறு கூறிய பின்பு
அவர்கள் நம்மிடத்து ஏராசமிட்டாலும் நம்முடைய உயிர்
நீங்கும் வரை காத்திருப்போம் அவ்வாறு
காத்திருந்தால் இப்பொழுதாவது அன்னை மனதும்
அடுத்தவரும் மறையாவனாய்து அவளைப் பெருமிதமாக
உறுதியைக் கூறி,

'மணல் நோக்கிய் கொங்கிக் கையறுத்து
ஆசை இருமையன் இவருந் தேம்பும்'

பகைகொண்டு போருக்குத் தயாராக இருக்கும் இரண்டு
மன்னர்களுக்கு இடையே இருந்து சென்று அவர்களின்
பகையை நீக்கும் சான்றோர்களைப் போல, தோழியே!
உனக்குப் காதல் நோயால் மெலிந்து கொண்டிருக்கும்
தலைவியின் காதலுக்கும் இடையே நின்றும்
அறம் கொண்டு நாளும் வருந்துகிறேன்
என்று தலைவியின் காதலை தோழி செவிலிக்குக்
கூறினாள்.

திணைப்புனக் காவல் – தலைவி – தோழியர் கூட்டம்

சங்ககாலப் பெண்கள் அதிகம் ஆர்ப்பாக கன்னியர்கள் திணைப்புனம் காவல் செய்ததை இலக்கியங்கள் பல அழகாகக் காட்டுகின்றன. ஓவியங்களை இயற்கைப் புனைப்பு திணைப்புனக் காவல் நிகழ்வை போன்ற கடந்தொழியாக ஓவியங்களில் பதிய செய்கின்றன.

குறிக்கப்படும் திணைப்புனக் காவல் அழகாகக் காட்டப்படுகின்றது.

பறவைகளின் தொல்லைக்கு பயந்தும் போதின் உச்சியில் பரண் அமைத்து செய்ததும் புலியும் அச்சப் பொருள்களுக் காரணமே பரணியால் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு அங்கு மேல் சரிதனின் உள்ள கதிர் பாதுகாப்பினால் பண்ணிய தழல், தட்டை, குளிர் ஆகிய கருவிகளையும் இவை போன்ற இன்ன பலவற்றையும் கொண்டு கிளிகளை ஓட்டும் தொழிலைச் செம்மையாகச் செய்து கொண்டிருந்த கன்னியர் காவல் பெரியவர் ஏனையர்.

'தாம்பாடு பறவை விழுப்புப் படர'

நாங்கள் ஊருப்படுவன் தங்கும் உட்புறத்தே சென்று அடங்குவது பிற நிறைந்திருக்கின்றது. கருமையான உடல் தன் அமரும் குறையுமாறு இனிக் கவர்ந்து கொண்டு பறந்து. ஆகாயத்தில் பறவை காற்று வீசுவதனைக் கூறக் போன்று தனிய ஓசையுடன் ஒரு கூத்து

வரிசையாகச் செல்லும் இயல்புடைய தேசம்
அண்மையான ஓசையுடைய முரசினையும் திண்
பகைவர்களைக் கொல்லும் பெருமட்டு முருகப்
பெருமான் ஏந்திய வேலின் கூர்மையையும் போல
இரு கூர்த்து மின்னல் மின்னி மையாண்டென்
மழை பொழிந்தது அப்பாடலே

' நளிபடு சிலம்பின் பயம் படைப்
பொன்னானை மேலோர் இருபுறத் தாழ்த்தகம்
மின்னிருங் கடத்த பாழ்வனத் தூவி
உள்ளாகத் தயத்த கண்ணே - ..

துறை.

தும்பாக்கையாளைப் பெண்டு வளர்த்த
பெரிய சீர்த்தியைத் தன்னகத்தே கொண்டுருக்கின்ற
திணைப் பயாசி வந்து திணைச் சீர் சிறந்து
செல்லும் பறவைகளை தப்புகொட்டு காரியன்
மேலும் பெருந்தின் வருக என்று கூறியதான்
நாங்கள் தினைப்புனம் சென்றபோது நடந்தேறிய
கூடு ஒன்று மழை பொழிவையும்
அருவா நீராடலையும் உற்ற தினைப்புனத்
நிலம் நிறப்புறத் உறைப்பொருளது.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் காணலாகும் தொண்ணூற்றொன்பது வகை மலர்கள்

..... வள்ளிதழ்

ஒண்செங் காந்தள் ஆம்பல் அனிச்சம்!..

ஒளிமிக்க சிவந்த காந்தள் பூ. பெரிய இதழ்களை உடைய ஆம்பல் பூ, அனிச்ச மலர், குளிர்ச்சி நிறைந்த குளத்தில் மலர்ந்த செங்கழுநீர்ப்பூ, குறிஞ்சிப்பூ. வெட்சிப்பூ செங்கொடுவேரிப்பூ, தேமாப்பூ, செம்மை நிறமுடைய மணிச்சிகைப்பூ, விரிந்த பூங்கொத்தினை உடைய உந்தூழ் பூ கூவிளம் பூ, நெருப்பின் நிறத்தை உடைய எறுழம் பூ மராமரப்பூ, கூவிரம் பூ, வடவனம் பூ, வாகைப்பூ, வெண்ணிறமான வெட்பாலைப்பூ, பஞ்சாய்க் கோரைப்பூ வெண் காக்கணப் பூ, நீல மணிக்கல் போன்று விளங்கும் கருவிளம் (கருவிளம்பூ)

'பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்
பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா'...

பயினிப்பூ, வானிப்பூ, பல இதழ்களை உடைய குரவம்பூ பச்சை இலைப்பூ, மகிழம்பூ, பல கொத்துக்களை உடைய காயாம்பூ விரிந்த பூக்களை உடைய ஆவிரம் பூ சிறு மூங்கில் பூ சூரைப்பூ சிறு பூளைப்பூ, குன்றிப்பூ, முருக்கம்பூ, மருதம்பூ, விரிந்த இதழ்களை உடைய கோங்கப்பூ மஞ்சாடிப்பூ, மஞ்சாடி மரத்தின் பூ தேன் மணக்கும் பாதிரிப்பூ, செருந்திப்பூ புனலிப்பூ குளிர்ந்த சண்பகப்பூ, மணம் வீசும் கரந்தைப்பூ, காட்டு மல்லிகைப்பூ, மணம் வீசும் மாப்பூ

'தில்லை பாலை கல்லிவர் முல்லை
குல்லை பிடவஞ் சிறுமா ரோடம்'...

தில்லைப்பூ, பாலைப்பூ கல்லில் படர்ந்த முல்லைப்பூ, கஞ்சங் குல்லைப்பூ, பிடவப்பூ செங்கருங் காலிப்பூ, வாழைப்பூ, வள்ளிப்பூ நீண்ட மணமுடைய நெய்தல் பூ தென்னம் பாளைப்பூ செம்முல்லைப்பூ. முள் பொருந்திய கொடியினை உடைய தாமரைப்பூ ஞாழல் பூ, மல்லிகைப்பூ, சாவந்திப்பூ குளிர்ந்தமணக் கொகுடிப்பூ வெண்கோடல் பூ, தாழம்பூ, சுரபுன்னை பூ, காஞ்சிப்பூ கருங்குவளைப்பூ, பாங்கர்ப்பூ, மரவம் பூ கொத்தாக மலரும் தணக்கம்பூ, இண்டம் பூ இலவம் பூ கொன்றைப் பூ

Scanned by TapScanner

நீண்ட கொடியுடைய அவரைப் பூ
அடப்பம் பூ, அத்திப்பூ, அசோகப் பூங்கொத்து, வஞ்சிப்பூ
பன்னாரைப் பூ பலாசம் பூ, தும்பைப் பூ, துளசிப் பூ
பித்திப்பூ கருநொச்சிப்பூ, தோன்றிப் பூ நந்தியாவட்டப் பூ
நாக்கின் மடல் போன்ற
நறைக்கொடி பூ புன்னாகம் பூ பருத்திப் பூ

'பாரம் பீரம் பைங்குருக் கத்தி
ஆரம் காழ்வை கடியிரும் புன்னை'

பீர்க்கம் பூ குருக்கத்திப் பூ சந்தனப் பூ, அகில் பூ, புன்னைப் பூ
நாரத்தம் பூ நாகப்பூ இருள்வாசிப் பூ குருந்தம் பூ
வேங்கைப் பூ என்னும் பூக்களையும் இவை தவிரப் பிற
பூக்களையும் சிதறியாங்கு பரப்பியது போன்று நாங்கள்
புழுகுப் பூவுடன் கல்மேல்களின் இருந்தவாம்
ஆசைகளோடு அலைந்து திரிந்து பல்களை தேன் வழி
தாங்கள்தான் பறித்து இந்த மேல்களின் அடிப்பகுதிகளை
அழித்துக்கொள்ள முடிந்தது.

தலைவனின் வருகையை குறிஞ்சிப்பாட்டுத் தலைவி எவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறாள்.

குறிஞ்சித் தலைவனின் வருகையையும், அவன் அஞ்சுதலையும்
மனம்வருந்த தலைவி அழகாக எடுத்துரைக்கிறாள்.

'என்னையும் இரவின் அரியமாய் நடுங்கித்
தன்னாண்டு நாணுங் கடுமு மெய்யே'

என்று தலைவனின் அச்சத்தைத் தோழியிடம் தலைவி
பலமுறை என்னைப் புகழ்பட்டதால் நின்றதால் வரைந்து
இருண்டு கருமை நிறமோடு நாயைக் கொல் குளிர்ச்சியான
மயிர்ச் சந்தனத்தை மணம் வீசுமாறு பூசிக் குளித்து
அதன் மணம் உலருமாறு அக்கானைக் கொடி
இலைக்கொத்து வழியாக வாசித்த அதனை நெருப்பிலிட்டு
உரிய புகைத்து, முடியை உலர்த்துவதனால்
அளகத்தில் வண்டுகள் பாடித் தாராவாரம் செய்ய

Scanned by TapScanner

'மணிநிறம் கொண்ட மேனியும் சுதியின்
மலையவும் நிலத்தவும் நிலையவும் நிலையவும்'..

அவனின் புன்னகை பெற்று நீல வயிரக் கல்லின்
நிறமுடைய திருமேனியான திருமாலை நோக்கியே
நிலம், கொம்புகள் தலைகள் அழகிய இடங்களில்
பூத்த மலர்களான மொட்டுகள் ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்து
அழகிய மேனியாளையும் பெண்மை நிறமுடைய
திருவுடையான் தேவன் தெட்டப்பட்ட மேனியாளையும்
தனையுடையான் என்று தனதுயர்கள் அடங்கொண்டு
இவள் முருகனோ என்று
அழகு கொண்டு -'

'பைங்கண் மாக்கடல் தாயாதம் அரனே
அரங்கன் முகாழ் வணங்கச் சிந்தி
ஒண்பூம் மண்ட முகத்து சிரீக!..

அந்நாளில் சோலையில் நடந்து புண்டு கொண்டிருக்கும்
சிவந்தை புதிய அகன்ற மார்பில் அழகாக அணியும்
மேன்மை அணிகலன்களோடு சேர்ந்து அணிந்து கொண்டு

'செம்பொன்னின் சேர்ந்த இழைத்த நடக்கையன்
அன்ன வரியின் ஏந்தி அம்பு, கொண்டு'

கொடியினை இருந்த மேனியாளை அழகும் நடையாள்
கட்டிக் கொண்டு இயற்கையான அழகன் மேல் வைத்து
நடக்கும் போது நான் அணிந்துள்ள தீர்த்தம் உவந்தும்
தாழ்ந்தும் அணிந்து கொண்டு..

'நீணிலம் எய்த வன்மகிர் கமலம்
திருமகள் கண்ணை வணங்கு கைகள்'..

பெண்மையான மங்கையும் உண்மையான நலங்களையும்
உடைய நாயகன் கண்களை வாடாமல் எழிலான
அழகு கொண்டு நெருங்கி வந்தமையான

'நெருங்குவனம் எழுந்து நெடிய தாமரைத்திலம்'

Scanned by TapScanner

அச்சம் கொண்டு நெருங்கி அமர்ந்திருந்த கடத்தை காட்டு எருதை வேகமாகச் சென்ற இயலாதவனைத் தேட தருமணிய காரணத்தால் துன்பம் மிகுந்த மைப் கொண்டாட்டங்களைக் மேகம் கொண்டு வேறு இடப் நோக்கி அகலவும், தைக்குப் பகையான கிளைகளை எல்லாம் வென்று மிசை ஏறுக்குடன் திகழ்ந்த கிளை போந்து நிலத்திற்குச் சென்று அங்கு பசு ஒன்றைக் கண்டு நின்றதுபோல எங்களை நெருங்கி வந்து நாங்கள் அச்சம் கொண்டதைப் பார்த்துத் தானும் அச்சம் கொண்டவனாக மென்மையும் இனிமையும் நிறைந்த சொற்களால் எங்கள் பயத்தைத் தெளிவாக்கு பின்னி முடிக்கப்பட்ட அழகான கூந்தலைப் பார்த்துப் பாராட்டுகிறான்.

'அசைமென் சாயல் அவ்வாங்கு உந்தி
மடமதர் மழைக்கண் இளையீர் இறந்த
கெடுதியும் உடையேன் என்றனன் அதனெதிர்'

குளுமையான கண்களையுடையப் பெண்களே! நான் இங்கு வந்தமைக்கு இழப்புகள் பல உண்டு என்று உரைத்தான். நாங்கள் அவனுடைய பேச்சுக்குப் பதில் உரைக்காமல் மிக வருத்தம் கொண்டோம்.

அத்துடன்

'கெடுதியும் விடுகீர் ஆயின் எம்மொடு
சொல்லலும் பழியோ மெல்லிய லீரென'

எங்கள் நட்ட ஏனத்தில் அமைந்த படையும் பனை [illegible] கொண்டு இசைக்கும் இசைக் கோல் [illegible] கையாண்ட நாம்படைப் போல,

மான்மண் ஈரோடு சிறுபுகையும் [illegible]
நாளும் அவர் [illegible] ஊரடைந்து'

புனைப்பாளியை சேர்க்கையை [illegible] [illegible]

அவன் அங்கிருந்த கிளம்பொன்றை எடுத்து ஓசை மிகக் குரைத்துக் கொண்டிருந்த நாயின் தலைமையான ஒலியை மாற்றி அமைதிப்படுத்தி எப்போதும் பதுங்கிக் காத்து நின்றான் என்று தலைவனின் அறிவுடைமை தலைவி உணர்கிறாள்.

—x—

உயர் காக்கான் தலைவன் என்று குறித்துத் தலைவி கூறக் காரணம் என்ன?

திணைகள் கொன்றைத் தலைவி வேயப்பட்ட சிறிய கிளிகளை உடை ஓசை கிட்டும் வாழ்கின்ற மானின் பார்வையான உடைய மலைநாடனே தோகைச் செய்யப்பட்ட கிளிகளைப் பகுதி கொழுத்த நிறைந்த நெற்றுடன் காவல் செய்பவன் தன்னுடைய தொழிலை மறந்திருந்த போது, யானை தன் துதிக்கை-யானால் தினைகளை உருவி அழித்துவிடுவதால் வருந்திய திணையான் அவை கண்டு மன வருத்தப் பட்டுக் கொண்டு

'அரவுறழ் அஞ்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்கு
உரவுச்சின முன்பால் உடல்சினம் செருக்கி'

யானை பயந்த அழுத்த வருத்தத்தின் பகுதியான உடலின் சோர்வின் எய்யப்பட்டு தோன்றிய அம்பினை வேகத்தை கொண்டு அம்பினை எய்து கட்டை முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு அவன் தாக்கக் கோடல்வாய் ஓசை எழுப்பி யானையைத் துரத்தினான். துடிக்கை ஓசை எழுப்பி யானையைத் துரத்துவதானான்.

'கானப் பெருமன் உருமுப் பாணியின் சிறக்க
இரும் பனைக் கடக்கும் இருளைச் சேர்க்கிறீர்:'

இம் மக்களைத் தூக்கிப் பெரிய ஊர்தியில் அனைத்து
சேலம் கொண்டுக் காரணமாகிய போக்கிரன் செருக்கினைத்
தேடி கொண்ட விழியன் மாளிகை உடைத்து சிதறிப்பட்ட
ஆண் யானை குயவன் போன்று எரிக்கை நோக்கி
வந்த போது, அதனை அடித்து உயர் பறைப்போர்த்தின
அரிய எம்மவைப்பிடும் நாட்டின் அரியணை கையால்
அணிந்த மணியங்கள் ஒளி வீசும் நாணயங்கள்
கொடுத்தவர்களாய் அந்தப் தொண்ட மண்டலத்து
வேட்டை நின்று அவனை நெருங்கி

'இருந்த மக்களையான் நெருங்க'.

அவன் உடலையைக் கண்ட போலின் நாண்
கட்டப்பட்டு கையில் அம்பு தொடுத்து அதனை
வில்லையாக இழுத்து வேட்டைக் செல்லுமென்று
ஒலியுடன் அந்த அம்பு மனையான் அருகு
எழும்பிய முகத்தில் தைத்தது. அதனால் யானையின்
முகத்தில் காத்தப் ரத்தம் அவன் முகத்தில் வழிந்தது.

'புலி வரிநடம் இதைய நிலாது
அமர்க்குமுறும் சொர்க்க முனா'...

யானை நேரடியும் அந்த கடல் தூண்பதற்கு
எண்ணிய அந்நிலைப் திருப் பெருட்டு கடு
ஏவப்படும் பனி தொடர்ந்து ஏழியாட்டு நடந்திய
கடப்போல இருந்தது. அப்போது கடல் மேற்கே
அழகியதை மறைத்துக் கிடைப்பட்ட எண்ணங்கு
ஏற்புடை உருவம் போல் மனைபோல நாட்டின்
அவனைக் கட்டி கண்ணைக் கொண்ட
வாக்கினை உடைத்தவர்களாக வென்னைப் பெருக்கங்கள்
ஆன்றோன் சிலையா நெஞ்சம் மறைய போல நெஞ்சமும்

Scanned by TapScanner

அடைவளைத்து

'அச்சம் ஒழுங்கின் அணிநலம் நீக்கினை
மாசு அடர்த்தன் கெட நிறுத்தினைக்
என்றும் நோக்கி நக்கனன்...

புன்னை மரத்தவன்

ஈ அந்நிலை

நாளும் உடுக்கும் நண்ணுவழி அடைந்த
ஒழியெனப் பிரியவும் விடாமல் கூவி
ஆகம் அடைய முயன்றான்

முயன்ற தலைவன் அவள் நாணத்தினால் உடலை வெளிப்போதும் அவனை விடமாள் தன் கைகளால் தழுவிக்கொண்டாள். கட்டு மார்புகளால் தடுத்தும் தழுவிக் கொண்ட அவன் உடலைச் சேர்த்து அணைத்தான்.

— x —

தலைவனின் மனை நாட்டின் வளமும், மனைக்காட்சியும்

தலைவனின் மனை நாடானது பற்றுக் கண்டு பூக்கள் உதிர்ந்து கிடந்த மணையால் உள்ள கண்ட மனைகள் நிரம்பிய அழகான உடைய மனைத்திண்ணை சேர்ந்து அக்கினியால் சூழும், வண்டுகள் பாடின உதிர அக்கினியால் சூழும், வண்டுகள் மாமரத்தின் ஒளிர்ந்த தேனும், பலாக்கனி கனிந்து இதழ்க் குளிர்ந்த தேனும் கலந்து இருந்த நீர்வளை குளிர்ந்த தேனும் உண்ட தேனை நீர் என்று நினைத்து உண்ட பொன்னைத்து, விழ நடக்கும் கடற்கரை தாழம்பூ ஒளி குருவிகளும் தாமம் தாமரை ஆழக் குளித்த பொழுக் குவிந்த மனைச் சோலையும், வளைய

‘உழையர் கோயிற் சிறுஅயில் வாழ்க்கை
வாள்வெருக் கிள்ளிக் கிளைஞய தந்தோன்’

திருக்கிளை மெச்சித்திருந்த செல்வந்தர்கள் மேர்கள்
ஆழ நடக்கும் கடல்களில் பல கச்சு அணிகளை
வாரித்திருக்கிறது போல விரிந்து கிடக்கும் மேல்
கோட்டை உடைய தலைவன்.

பகல் வெளிச்சம் கடந்து சென்றுவரும் ஒரு
குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச் செலுத்தி வழி நடத்திய பல
வீரர்களைக் கொண்டு வாழும் அரசியன்
மேரு மலையை அடைந்து மேற்கத்தைய
பாணர்களின் கூட்டம் செய்தபயன் வந்து கூடவும்,
பசிக்களின் கூட்டம் தம்முடைய கிளைக்
கூட்டங்களை அழைக்கும் குணம் உடையவனாக
காப்புகளை அடைந்து இருக்கவும், காப்புக்
கருவாயன் தூய வெண்மை குவளை உடைய
அன்றும் பூவை உயர்ந்த மலை மேருன்
உயர மேலே அமர்ந்து தன் வெண் திரையாளை
அழைக்கவும், பாம்பு தின்னட்டும் உள்ள மேலைத்
திண்மை உயிர்ந்து வைத்தாட்டு கூடு தேடவும்,
பல்வேறு கடல்களிலும் உள்ள தயர்கள்
கூடிய கம்பன் இதன் கொண்டு கூசயானை கூசக்கும்

‘கம்பன் தயங்கு கம்புழை வளவனைப்
புகழ்ந்தோடு கோயிற் சிறப்பினைக் கூறுதல்’

அரசர்கள் மேலை போர்த்தொழில் செய்ய வேண்டிய
சடங்குகளைச் செய்தனர். தெய்வம் வரும் தலைவர்கள்-

வானத்தைத் தொடுமாறு அமைந்திருக்கின்ற மரத்தின் 16
இருந்து கொண்டு திக்கிலை பார் கொண்டு
நெருப்பைப் பற்ற வைத்து எரிய வைக்கும் மேகங்கள்
சூழ்ந்த மலையின் சூழ்ந்து எழும் அருவிகளைக்
கண்டு காட்டில் வாழ்கின்ற பறவைக் கூட்டங்களைப்
இசை எழுப்பி இனிமை ஒன்று அமைத்தபடி இருக்கவும்,
மரங்களைக் கூட்டங்கள் ஒலி எழுப்புவதனால்
பங்கயர்கள் போல் தோரம் கொண்ட அசன்
பட எடுத்து விண்ணது போன்ற வானவாக
மனைப் பெற்று நெருங்கி உள்ளது கடவுட்ட
அழகு பொருந்திய மலைப்பகுதியில் இருந்து அவ்வுடைய
ஆயுதமாக்கினால் எங்களுடைய குளிப்பதைப் போக்கி
பசுமையை உடைய கிளைகள் போன்று வளர்கவ
எதிர்ப்பை ஒன் கொப்பிரு வந்து நம் உள்ள
குழுவினால் சென்னையில் உள்ள உள்ளுறுப்
கிடங் குறையும் நட்டு உடலை பண்டின் என்ற
பகுதியில் தரி ஒரு நாட்டுன் தாராளமாயும்
மைக் காட்சியையும் அழகிய
அழகு பொருந்தி தோன்றியது.

—o—

கலைமான் தன்பாலையை இன்றி விட்டு
எங்களை காட்டுகின்றது.

அச்சம் தரத்தக்க நீண்டகாலைக் கொண்டிருக்கும்
கழுத்தின் கரைக் குறியால் வந்து இளம் பெண்கள்
பொலிவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஒரு குறை
ஒன்று மேகத்தால் நினைத்து அவள் திருமணப்
செய்து கொள்ள அவளோடு சேர்ந்து வாழ்கின்ற
இராமனை மணம்செய்தாள்.

மெதுவான தக்கப்பட்ட சொற்களே இவனுடைய
உடல் அழகினைப் பட்ட ஆடைகள் சேர்ந்து
தன்னின் உடையவனைச் சிங்காரிக்கிறான்.
என் தோழியான் அழகிய திண்கள் இருந்து தூங்கும்
தன்னிற் போலவன் அழ உவையான் நல்ல மொழிபோல
இவர் வருகின்ற வழி நுட்பம் நிறைந்தவாறே
என்று நினைக்கும் போதெல்லாம் இவன் தன்
சிங்காரிக்கிறான், காய் நேரத்தில் குளிக்கும் வகைப்
புளியும் இஞ்சியும் சிறுகும் செடிகள் உடைய
நீளமுடைய கிராமங்கள். வானையும், கடலும்,
நிலவையும், அலைகேசும் பாப்பும், சில வினையால்
சூரிய ஒளிக்கு தாப் இயைந்து
இயைந்து வருவார் நாயும் பூனைகளுக்கு
நிறைந்த கடலும். வழி நெடிய ஊர்களும்,
பேயும், மனம் பாம்பும் இவை தவிர மழைப்
இவர் வரும் வழியாய் உள்ள அத்தனை நினைவும்
போதெல்லாம் இவன் தன் சிங்காரம் அழகான்.

இப்படி திசையாவான் இசைப்பாட்டைக் கேட்டு
அவனை உணர்ந்தபடி, திசையாவான் வருகைதனைப்
பார்த்து கோலத்துடன் முன் நின்று வரவேற்க அழைக்கின்றது.
அந்நிகழ்ச்சி நிறைந்த இசைப்பாட்டுடன் அமைந்துள்ள
குறிப்பாட்டு.

—o—